

Plymouth, Pa., 20 Liepos.

Jau buvo raszyta, kad, jei Emigrantų namo negalima uždėti, nors agentą paskirti, kuris sutiktų atvažiuavusius iš Lietuvos ar Lietuvon važiū janczius lietuvius ir suteiktų jiems reikalingą pagelbą. Bet šiadien jau nieko negirdėt apie paskyrimą tokio agento. Kad Emigrantų namą uždėti da mes per silpni esam, tas aiszkiai matyt iš vaisių viso darbo link to reikalo, bet kad ir paskirti agentą da negalim, apie tai sunkumo jokio nebuvo perstatyta. Užsiminus apie šį reikalą tiek norim prisimyt, kad pamarinių miestų lietuviai padėtu šiame reikale kiek rupesczio. Nekurie iš lenkų szneka sztai, kad „Związko“ kūpos, esanczios pamariniūse miestūse, iszimant tikt New Yorką, kur jau yra uždėtas lenkiszkas Emigrantų namas, aprinktu komitetą, kuris paskirtu vieną iš savo tarpų, ir tas, pribuvus laivui, nuėtu į prielauką, paimtų atvažiuavusius lenkus ir pagelbėtu ar išvažiūt tūjaus norintiem kur, ar mislijantiem da ant nekoko laiko czion apsilikti. Sziūs paskutinius nuvestu pas jeib vieną lenkiszką szeimyną, su kuria ankszcziau but padaryta sutartis ir dūtu jiems vietą kaipo ir valgį už pigę prekę. Toksai agentas galėtu daug pagelbėti ir tiem, kurie dėlei kokių ten priezasczių but gražinami atgal. Jei gu kuris iš atkeliavusių neturėtu pinigų dėl nukeliavimo į kitą miestą arba ir dėl pragyvenimo czion dieną kitą, tai dūti pagelbą, surenkama iš visokių aukų.

Pagal „Garso“ paskutinį numerį matoma, kad ant Emigrantų namo yra paskirta ar pažadėta suvirsz \$500. Kadangi matoma, kad Emigrantų namą da negalima uždėti, tai iš tų pinigų but galima paskirt kiek dėl mokėjimo pa-

skirtam emigrantų agentui ir reikalaujantiem emigrantam suteikti pagelbą.

— Kiek laiko atgal buvo raszyta, kad prezidentas lenkiszko „Związko“, Zbignievas Brodowski mislijo gauti vietą konsulio į Pragę, bet jo szimislis neiszsipildė; ant tos vietos tapė paskirtas kitas. Dabar „Zgoda“ pranesza, kad tasai pats Z. Brodowski tapė paskirtas konsuliu Suvienytų Valstijų į Vroclavių, sostapilę „Górnego Szlązku“, Vokietijoje. Szalį szę vokiecziai laikė už suvis suvokietėjusę ir niekados nesitikėjo, kad lenkas but czion konsuliu. Tai gi toks paskyrimas baisiai jiems nepatiko, nes negana ką szioks perstatymas tos szalies iš vokieczijų pusės pasirodo neteisingu, bet ir suvokietėjimo darbas bus sustabdytas ant toliau. Lenkai, žinoma, tiktai džiaugtis gal iš to. Vienok pažiurėkim ar visi lenkai iš to džiaugesi. Liberaliszkos lenkų gazietos visos, iš tos priezasties, patalpiuo džiaugsmo ir pasididžiavimo straipsnius, bet klerikaliszkos sako, kad ner ką daug iš to džiaugtis, ir sykiu su savo szalinjkais siuntė peticiją į Washingtoną, kad Z. Brodowski neužtvirtintų, o „Polak w Ameryce“ raszo, kad daug daugiau p. Z. Brodowski galėtu džiaugtis, jeigu jis but paskirtas į Vroclavių už gromatneszį, nes iš to, girdi, daug daugiau pelno turėtu, ir czion padūda kad mokesties konsuliui czion yra paskirta tiktai \$1,500; iš to visas užsilaikymas be jokių iš szalies įėjimų. Gal ir isztikro mokestis tiktai tokia yra, bet nereiktu užmirszti, kad czion ne apie mokestį, tiktai apie tautos garbę einasi. Bet lenkai visad taip daro, ir kur vienas mato baltą, tai kitas sako, kad tai jūda. Tas pat kaip kada ir pas mus apsireiszke. Ir žinoma, kad iš to naudos

ne gal but, o da ypacz tautos reikalūse taip esant.

Isz Lietuvos.

Isz Suvalkų rėdybos.

— Naumiestis. Viduryj geguzės mėnesio žandarai paėmė iš Lauckaimio Joną Piezaitį ir nusivežė į Kalvariją. Rasta pas jį keletas lietuviszkų knjguczių szioeios įtalpos ir keletas maldaknjgių, bet vis tai nekalti daiktai ir dėlei to butų jo neėmę. Ale buvo mat žandarams daneszta, buk Piezaitis maiszais varydavo iš anos pusės knjgas ir nū jo gaudavo nū pernai vasaros paimtas Jasinskas. Tai gi nuvežė jį į Kalvariją sustatyti akis į akį su Jasinsku ir da su kitu koku. Kaip su Piezaičiu pasibaigs, nežinia. V.

— Utarnjke 18 geguzės mėnesio du szmekeriai suėmė Jūzą Lukoszaitį su knjgomis, bet knjgos buvo nekaltos įtalpos ir szioeios ir dvasiszkos. Su Lukoszaicziu ėjo da dvi moters taip gi knjgomis apsikrovusios. Szmekeriai, matyt užskūsta buvo, pasislėpę laukė tų kontrabandnjkų, tas moteris praleido pirma, o sulaukę paskui einantį Lukoszaitį užpūlė su szoblėmis liepdami pasidūt. Szitas gi vėl nenusi-gandęs pagrasino szmekeriams lazda. Iki jie ten ginczijosi, moters su savo pundais pabėgo.

Kaip jau buvo praneszta, per szv. Kryžiaus atlaidus žandarai su zemskiais buvo iszkrėtę nekuri Antaną Baltruszaitį — raiszą ubagėlj. Rado pas jį tik abrozėlių szventų ir kelias apnesziotas knjgas. Užskūsta buvo vienos davatkos, Raczkiutės Magdės, kuri didelei įpratus degtinę traukti, o vienok iszdrišta kasdien Szvenzcziausią Sakramentą priiminėti. Tai paleistuvė, kokią reitai gali kur rasti. Neverta, kad ją zemė nesziotų!

Ale ne apie tą davatkapa-laikę noriu raszyti. Žanda-

rams, mat, buvo praneszta, kad pas Antanėlj yra didelis sudėjimas lietuviszkų laikrasz-czių ir knjgų. Atradę tik nekaltus daiktus žandarai da vis nenurimsta ir visokiomis žabangomis nori prapuldyti tą ubagėlj. Nesenei, bene 21 geguzės, ateina kas-žin koks žmogpalaikis pas vieną pažįstamą merginą to ubagėlio ir sako, kad Antanėlis liepės iszdūti kelis pakelius abrozėlių ir knjgų. Matyt tai buvo žandarų pasiūstas sznipukas, nes jo niekas ne pažįsta ir nieko nelaimėjęs nū tos merginos niekam daugiau nepasirodė. — Žandarai, girdėt, davinėja po keles deszimtis rublių, kad tik kas iszdūtų, pas ką yra lietuviszki laikraszcziai.

Be to, užmirszau da praneszti, kad sugautam Lukoszai-cziui szmekeriai siulė pinigų, kad pasakytų, kam jisai neszė knjgas. Jisai ant to atsakė, kad buvęs Prusūse darbo jieszkoti, neradęs uždarbio pae-miąs keletą knjgų pardūti. Szmekeriai gi buk nejtikėdami atsakė: „Tai neteisybė, neszei ubagams! Vai brolau, kad mes butume nakeze tavę suėmę, tai butume szoblėmis sukapoję!“ „Ne bijokite, atsakė Lukoszaitis, ir asz nakeze taip jums bucziau užvežęs, jogei but nereikėję jau jums daugiau kontrabandos sznipinėti“.

Isz tų szmekerių pravardė vieno Krolius, kito gi, nežinau, žinau, tik, kad maskolius. Lukoszaitį suraszę protokolą paleido.

Nesenei atvarė į Naumiesticio kamara vieną moteriszkę su vienu arkliu nū Szilgalių. Vaziavo mat žmona sav ir priėmė pavėzyt parubežinį kareivį (obieszcziką). Kada privažiavo prie kardono, tai tasai nevidonas ėmė moteriszkes vežimėlj kratyt. Atrasta pakas gijų, matomai paties nepriete-liaus maskoliaus įkisztas. Pagal įstatymus arkliai ir veži-

mas, kur rasta nors kiek kontrabandos, konfiskujasi. Ir turėjo nekaltą moteriszkę bene 120 rub. užmokėti už savo arklij ir vežimą. V.

(isz „Ukinjko“.)

Isz Kitur.

Suvienytos Valstijos.

Administracija Suv. Valst. nutarė suvis nepaisyti ant protesto Japonijos, kas link paėmimo salų Hawaii po savo valdže. Ir kada 16 d. szio mėnesio ant sesijos gabineto buvo kalbėta apie japono — hawaiszką reikalą, niekas nei žodžio nepratarė apie protestą Japonijos. Japonija nesulaukdama jokio atsakymo ant padūto protesto nori syla pastumti Suv. Valst. nū tų salų valdymo ir padarė sutartį su Ispanija, kad apszaukti Suv. Valst. karę ir tokiu budu pastumti Suv. Valst. kaip nū salų Hawaii taip lygei ir Kubos, į kurių reikalus kyszasi. Suv. Valst. ne labai bijosi tokios sutarties, nes jokios drutybės czion ne gal but, kadangi Ispanija kreiva ake žiuri ant Japonijos, kuri buk sukėlus maisztus ant Philipinų salų ir pareme maisztinjkus. O anot tvirtinimo „Daily Chronicle“ Japonija tikt dėl to padarius sutartį su Ispanija, kad kongresas Suv. Valst. neužtvirtintų taip greit hawaiszko traktato ir gautų kiek laiko, kad įgyti stipresnį priesz Suv. Valst. szalinjką; o tada drąsiau stoti priesz Suv. Valst. ir priversti pasitraukt nū tų salų.

Suv. Valst. tur dabar iszsiuntusios ant salų Hawaii tris kariszkus laivus, o vice admiralui tų Beardslee liepė nukakti į m. Honolulu, sostapilę salų Hawaii, ir davė jam pilną valdžę elgtis pagal savo protą, jeigu Japonija kūm užkabintu.

— 19 d. szio mėnesio tarifo (muitų) bilius liko priimtas 185 balsais priesz 118.

— *Kuba.* Isz provincijos Havanos raszo, kad dalis kubieczyų perėjo rubezių provinc. Pinar bėl Rio ir prisidėjo prie jen. Castillo. Kubiečiai dabar czion smarkei sujudo ir nėra tos dienos kad nesusiremtu su ispanais, kuriems negeriausia tūse susirėmimūse sekasi. 7 d. szio mėnesio kubiečiai po virszininkyste pulkavniko Aranguren iszneszė į pādanges dinamitu trukį, kureme važevo ispaniszki kareiviai. Pacziam m. Havana ispaniszka valdže suaresztavojo 80 turtinų pasekėjų, kurius kaltino, kad jie pardūda kubiecziam maistą ir visokias gydūles. Vienok nekurie isz ispanų sako, kad tie prekėjai tikt dėl to tapė suaresztavoti, kad iszlupti isz jų pinigų kiek, kadangi szefas policijos pasakė, kad paleis jūs, jeigu jie sudės \$100,000.

— *Ispanija.* Prezidentas ispaniszkų ministrų, Senor Canovas del Castillo, nukako į San Sebastian, kad pasikalbėti su karaliene regentka Kristina apie reikalus Ispanijos su Suv. Valst. Sako, kad dabartinis Ispanijos randas nori keliu taikos užbaigti su Suv. Valst. reikalūse Kubos. Ar pasiseks tas, negalima tikrai žinot, nes liberaliszka partija Ispanijoje ne miega ir prie atsakanczios progos privers dabartinę konservativų partiją pasitraukt nū valdymo, o kada liberalai paims į savo rankas valdžę jie neketina daryt jokių tarybų su Suv. Valst. reikale Kubos.

Mieste Guadalajara, sostapilėje provincijos to paties vardo, atsitiko eksplozija dviejų dinamito bombų. Daugeilis žmonių liko užmuszta ir sužeista. Kaltinjkų da nesuėmė. Mena, kad tai yra darbas anarkistų.

— *Turkija ir Graikija.* Pasibaigus pjovynėm armėnų

per turkus, persekiojimas jų vienok vis da traukesi. Turkai sako, kad jie tokiu ar kitoku budu vis gi tur panaikyt armėnus ir dėl to ant kožno žingsnio jūs persekioja ir už mažą ką sodina į kalėjimus. Europos vieszpatystės, užimtos tarybomis apie pakajų Turkijos su Graikija, užmirzo apie armėnus ir paliko patiems gelbėtis. Bet po teisybei Turkija ne labai nė boje ant europiszkų vieszpatysczyų patėmijimų ir visokius isz tų pusės gązdinimus leidze pro ausis, nes gana gerai mato, kad tom ne užtarimas spaudžemų rupi, tiktai kad įgauti kokį kasnį Turkijos, o ką, nėsant tarp jų geros sutaikos, ne galima įgauti. Turkija dėl to ir reikalą pakajaus su Graikija vis vilkiūna, ir nors sakosi, kad sutinka ant jų pareikalavimo, vienok neiszpildo tai. Turkija tai daro dėl to, kad tikisi, jog su laiku europiszkos vieszpatystės susipyks paczios tarp savės ir paliks ją vieną užbaigti reikalus su Graikija. O tada darys tą, ką užsinorės, nes Graikija per silpna jai prieszintis.

Kad nesutikimas, o isz to karė tarp eruopiszkų vieszpatysczyų gal užgimti, apie tai „Evening Standard“, iszeinantis Londone staczei kalba, nutėmydamas plaukimą reikalų tarp europiszkų vieszpatysczyų.

— *Sala Borneo.* Pranesza isz czion, dad nekoksai Matsaley, vadas maisztinjkų, su keliolika szalinjkų savo užpūlė ir sudegino staciją Gaya. Paėmęs isz kasos \$10,000, suriszo urėdnjkus, užmuszė kapralą policijos ir pabėgo. Keliolika anglų ir vietininių gyvenotojų seka paskui jį, kad pagauti.

— *Urugvaj, Pietinė Amerika.* Isz Montevideo atėjo žinios, kad randava kariūmėnė susirėmė su maisztinjkais ir sumuszė jūs.

Dalis darbu.

— *Pittsburg, Pa.* Anglekasių straiikas smarkei czion platinasi. Isz pradzių tiktai dalis isz jų buvo sutikę straiikūt, bet dabar pasirodo, kad anglekasiai suprato savo sunkų padėjimą ir mato, kad tikt per pakėlimą straiiko privers savinjkus kasyklų iszklausti jų reikalavimus, ir dėlto veik visi pametė darbą. Vadai straiiko dirba kiek galint kad ir nestraikūjanczius prikabinėti prie straiiko ir parodyti tūm kapitalistam — savinjkam kasyklų, kad darbinjkai ne ant jų reikalauje teisybės. Jeigu pasiseks visus sukelt priesz straiiko, savinjkai kasyklų turės užganėditi darbinjkų norus, nes iszkastų anglų netur veik, o tokiu budu jie daugiau tur trotyt, negu kad pakeldami mokestį darbinjkam. Todėl anglekasiai tur stiprei tarp savės laikytis ir visiem iszvien eiti.

— *Wheeling, W. Va.* Straiikas smagei verda. Vadai straiiko sako, kad septynios asztuntos visų anglekasių jau straiikūje. Savinjkai kasyklų baisei nusiminę. Vadai straiiko persergi straiikierius jokių iszkadų nedaryt, nes gubernatorius tos Valstijos stacziai pasakė, kad, kaip tikt straiikieriai pradės iszkadas daryt, pasius prieszais jūs kariūmėnė dėl suvaldymo.

Jau ir dabar savinjkai kasyklų paszaukė czion miliciją.

— *Springfield, Ills.* Anglekasių straiikas szioje Valstijoje smagei prasiplatins. Gubernatorius, atlaikęs žines, kad miestelije tos Valst., Danville, straiikieriai norėjo panaikyt trukį su anglimi ir gavęs praszymą nū savinjkų kasyklų, kad gelbėtu jiems, ketina atsizst miliciją. O jeigu tos neuzteks dėl suraminimo straiikierių, paszauks valstijinę kariūmėnė, o jei ir tos nepakaks,

pareikalaus Sv. Valst. kariu-
menės. Matyt, kad tam gu-
bernatoriui darbinikas žmogus
yra vis tiek, kad gyvulys ir
galima jį nuszaut ar nudurt,
be jokios tame teisybės.

Isz Valstijos Indiana daėjo
į Springfield žine, kad guber-
natorius tos Valstijos yra di-
dis draugas darbinikų ir reme
straikūjanczius.

— *Cleveland, O., 15 liepos.*
Sziadien atvežė czion daugybę
anglių isz W. Virginios, kur
kompanijos tur iki gana ang-
lių. Vienok, nors anglių czion
užtektinai yra, pakelta mokes-
tis ant 50 centų ant tono dėl
savinikų laivų. Isz tos prie-
žasties daugelis laivų stovi
prieplaukoje, nes nenor bran-
gei už anglis mokėt.

— *Londonas.* Jenaroliz-
kas sekretorius draugystės
mechanikų „Amalgamated“
raszė pas amerikonziskus dar-
binikus, kad mechanikai pa-
kėlė straiką, reikalaudami tik-
tai asztūnių adynų dienos dar-
bo, ir tikisi laimėsę. Jeigu ir
iszties jie laimės, tai po visą
Angliją bus užvesta tiktai asz-
tūnių adynų dienos darbas.

Isz Amerikos.

Užmūsų „raganą“
Isz San Lorenzo daėjo žine
į Las Vegas, N. M., kad tula
senukė, arti 80 metų turinti,
buvo užmuszta per du jaunos
vaikinus. Senukė ta, dėlėi sa-
vo biednumo, negalėdama nu-
sisamdyt gyvenimo kur kitur,
gyveno kalno urve ir buvo lai-
koma per apielinkės žmonės
už raganą.

Ji dabar buvo pakaltinta
apraganavime sesers, virszui
minėtų vaikinių, kuri sunkei
sirgo.

11 d. szio mėnesio motina tų
vaikinių pasiuntė jūdu, kad už-
musztu tą raganą, kuri jos
dukterį taip apsargino. Vai-
kinai nujojo į kalnus, ir su-

jieszkoję tą bobą, praszė, kad
ji jotu su jiemdvieim, ir iszgy-
djtų seserį. Boba nieko ne-
numanydama sėdo ant vieno
isz tiedviejų arklio ir jojo.
Kada iszjojo į lygumas, susto-
jo, pririszo tą neva raganą vir-
ve prie arklio ūdegos ir leido-
si joti; kada patėmijo, kad to-
ji negyva, atriszo virvę ir pa-
liko ją ant kelio.

Valdze dabar jieszko tied-
viejų užmuszėjų, kuriedu pa-
sislėpė kalnūse.

Milijonierius pa-
pildė patzudystę.

Milijonierius Mikolas C.
Creede, isz Los Angelos, Cal.
savinikas anglekasyklų, — nū
kurio nesza vardą miestas Cree-
de, Cal., 12 d. szio mėnesio
užsinūdijo morfina. Priezas-
czia tos patzudystės buvo tas,
kad jo pati, kuri metai atgal
pabėgo nū jo, buvo vėl sugri-
žus ir kalbino jį, kad susitai-
kintu ir vėl gyventu iszvien,
— ko jis nenorėjo.

Moteriszkės kali-
nės turės grusti
akmenis.

Kansas City, Mo., 13 liepos.
Czionyksztis departamentas
policijos pradėjo varyt prie
darbo ir moteriszkės kalines
sykiu su vyrais. Komisoriai
policijos prikalbinti buvo prie
to per szefą policijos, kuris sa-
kė, kad moteriszkės kalinės,
sėdinczius be jokio darbo ne
gana yra baudzemos už savo
prasikaltimą. Komisoriai po-
licijos isztikro tą iszrado tei-
singu ir dabar varo moteriszkės
sykiu su vyrais prie gru-
dimo akmenų.

Skudurų rinkikė
pralobė.

Keletas sąvaiczių atgal tula
moteriszkė, gyvenanti apielin-
kė Bellows Falls, Verm., rink-
dama skudurus, rado vienam
užsiuta gerą sumą pinigų.
Kiek isztikro ji rado, nežine
tikrai, bet tiek tik žinoma, kad
isz tų pinigų pasistatė gerą gy-
venimui namą ir nerinkdama

daugiau skudurų gyvena žmo-
niskai.

Baisi vėtra.

Jeffersonville, Indiana. —
Baisi vėtra sykiu su ledais ir
lytumi siautė czion 10 d. szio
m. per pusantros adynos.
Daugelis namų liko iszgriauta,
ir vandeniū nuneszta.

Elektrikos kara-
s nupūlė į upę.

Isz Bay City, Mich. raszo,
kad 10 d. sz. m. elektrikos ka-
ras, kuris iszvažiavo isz Bay
City į Saginaw nupūlė nū tilto
į upę. Motormanas, mat,ėjo
lenktyn su trukiū sykiu ki-
toms rėlėms bėgancziū ir ne-
patėmijo, kad ant tilto yra
pastatyti ženklai pasisergėji-
mo. Keturius ypatos, važiavu-
sios tūm svk ant to karo pri-
gėrė.

Linczevojimai.

Chattanooga, Tenn. 15 lie-
pos. Antanas Williams, ni-
geris, kuris pereitą utarniką
iszgėdino merginą Rene Wil-
liams arti West Point, — suti-
ko baisę giltingę... Pirmiau-
sia mine akmenimis muszė, po
tam szaudė o kada veik be gy-
vatos buvo, spardė ir iszkėlė į
virszų metė su smarkumu į žė-
mę. Pagaliaus apšiejo kero-
sinu ir uždegė.

Virszui minėtas nigeris isz-
gėdino 15 metų merginą, sese-
rį urėdinjko telagraphiszko
biuro isz West Point. Pereitą
utarniką ta mergina buvo isz-
ėjus į avietes, nepertoliau nū
namo gyvenimo. Atėjus va-
karui ji nesugrižo namo, isz
ko namiszkiai nusiminė ir isz-
jo jieszkot. Rado ją negyvą
krumūse pririszta prie mede-
lio. Viena akis iszlupta, ran-
kose sugniauzus turėjo plūsztą
žolės ir lapų medelių. Ant
kaklo szniūras užnertas, kurio
kitas galas ant szakos medelio
užrisztas. Žemė aplinkui su-
trempta. Kaltė pūlė ant
minėto nigerio, kuris su-
siedijo gyveno. Kada tasai
dasigirdo, kad jį kaltina, isz-

bėgo į laukus ir norėjo pasis-
lėpti. Bet paskui jį vijo 500
vyrų ir sugavo. Jo veidas ir
pecziai buvo apdraskyti na-
gais. Ant to pažino, kad tik-
rai jisai yra kaltinikų žudys-
tės; taip gi jo tą darbą pat-
virtino ir tula nigerka, kuri
parodė žmonėms diržą kurį jai
davė Antanas Williams ir ku-
rį nesziujo mergina Rene. Nū
to mine taip įsiuto, kad ant
vietos jį nužudė.

— Apie kitą linczevojimą
pranesza isz Elba, paviete Co-
ffee, pietinėje dalyje Alabamos
Valst. kur tulas baltasis iszgė-
dino moteriszkę ir po tam tą
ir jos kudikį nužudė. Kalti-
niku szio yra Majoras Terrell,
o moteriszkė — nekoke Tho-
mas, pati turtingo plantato-
riaus. Majoras Terrell, nužū-
dęs moteriszkę ir jos kudikį,
paguldė į lovą, apkrovė szaka-
liais, apšiejo kerosinu ir užde-
gė. Tai padaręs pabėgo. Isz-
siųsti paskui jį žmonės, paga-
vo jį ir pastatė priesz sudžę
ant iszsiteisinimo. Bet nespė-
jo jisai viską iszpasakot, kaip
į salę įsigrudo mine žmonių,
iszveržė kaltiniką isz rankų
urėdinikų ir nusivilko į artimą
giraitę, kur pakorė, o po to
szaudė isz revolverių ir szau-
tuvų.

Užpūlė szarancziai.

Isz Radfield P. D. raszo,
kad 14 d. szio mėnesio perlė-
kė per czion debesis szaranczių
pietų linkon. Saulės ne buvo
matyt suvis per jūs.

Isz Spring Creek atėjo žine,
kad dalis szaranczių nutupė
ant vienos isz tenykszczių far-
mų ir viską panaikino ant lau-
kų. Raszo, kad ant ploto sze-
szių mylių nū javų ir žolės ne-
liko nei žymės.

Gyvulius reikėjo kitur nu-
varyt, kad paganyt.

Garsus daktaras ap-
sivedė su tarnaitė
savo.

Philadelphia, Pa. 16 liepos.
Dr. Chas. Cadwalader, žmogus

turtingas ir paeinantis iš garbingos šeimos, — apsigėdė su savo tarnaitė Brigita Ryan. Daktaras tur 57 m. amžiaus. Cadwaladerių šeima yra garsi tūm, kad paeina nūg ano Cadwaladerio, kuris sykiu su Wm. Penn padarė planą užde jimo m. Philadelphijos. Mergina ta 21 metų ir da tikt keturi metai, kaip pribuvo iš Ilandijos į Ameriką, kaip tarnaitė. Tarnavo ji du metus pas šį daktarą.

Iš lietuviškų dirvų Amerikoje

— *Minersville, Pa.* 4 d. esio, liepos, mėnesio p. T. Astramskas laikė kalbą į lietuvius, susirinkusius girioje, tais žodžiais:

„Susirinkus mums ezion kurs galėjom mislyti, arba sapnūti, kad teks mums szioje svetimoj' szalyj' po szium grynu dangum ką kalbėti? Mes ezion kalbamės be baimės, bet gana gerai zinom, kad mus Tėvynėje tas negalima; ten jei tikt kas ką tėvyniško kalba, tai turi dairytis ar netyko kur koks, kaip varnas, jūdas maskoliszkas sargas, arba sznipas. Mes ezion, sakau, nors taip gi nelaisvėja būdami, kalbamės be baimės.

Sziadien tai atmintis yra grazi; atmintis brangi, ir per visus ir visad gūdojama, nes gers ir garbingas Jurgis Washingtonas, jau 108 metai atgal, išzloszė kovą su Anglija ir išzvalnino szios szalies žmones iš po despotiszkos gniauzos Anglijos; ir szioji diena, kurioje svietas Amerikos skambin visokių balsų muzykėmis, daro parodas, visokius papūszimus ir tokiu ar kitokiu būdu linksmybę savo išzreiszke, — yra paminėjimu garbingo darbo J. Washingtono.

Tūmi tarpu, palikę darbus Amerikos, grįzkime į savo tėvynę ir užmeskime akį ant darbų Europos vieszpatsyzių.

Nors mes gyvename toli nū

savo tėvynės, bet koznas gal ne tikt mislis siunczeme pādangėsna Lietuvos, bet ir naktimis sapnūse lankome musų Tėvynę — Lietuvą, ir tūs takus, kur vaikszeiojom, kurie dabar gal zalia zolele apzėlę...

Dvi Europoje vieszpatsyztės yra po baisuniszka valdze, beje: Maskolija, ir Turkija. Musų tėvynė dejūja po ranka Maskoliszko caro, ir, kaip zinome, ant tiek prispausta, kad nei kvapo lietuviszko neleidzema išzleisti, nei nekalcziausio įturio knigas skaityti ir laikyti, ir jei tokias kur pajunta, išzplėsze tasai dvigalvis arelys iš musų brolių rankų be jokios zmogiszkos mielaszirdytės. Bet toje despotiszkoje Maskolijoj' ne tikt lietuviai, bet ir kitos tautos yra smarkei spaudzemos, ir žmonės tų tautų už maziausia ir kartais nekalcziausia prasizengimą esti gabenami į kalėjimus Siberijos, arba daugelis iš jų, patekę į storus murus Petropavlovskos tvirtynės, lieka nukankytu per maskoliszkus patrakelius baisiausu būdu.

Nū pradzios gi apsireiszki mo dekabristų, iszmintingesni pradėjo manyti: „kaip tai milijonai žmonių o turi vieno caro klausyti? Caras privalo tą dėl žmonių padaryt, ko anie reikalaus“. Ir jaunūmėnės dvase, su tokiais draszias jausmais, pradėjo klābinti Maskolijoje darbinjiską klausimą ir tautiszkas tiesas. Tūsius jieszkotojus tiesos valdze pradėjo vadinti „nigilistai“ ir pagaliau baisiai persekioti, kur tikt pažvelgdavo įs ir jų darbus. Kankina jų, malonus broliukai, da ir dabar kobaisiausu būdu.

Nemislykim, kad Maskolijos kalėjimai tokie, kaip kad sziczion, kaip ve Pottsville's ar kitur, kur dūda ir pavalgyti kiek žmogui reike; to dėl daugumas nelabai ir bijosi ezion papulti. Bej ten, kur kotavojimai kobaisiausi, kad ir ly-

tiszkas dalis kuno žmogaus drasko, — papulti į kalėjimą yra baisiaus už giltinę. Kankina tenai taip baisiai, kad iškyosti koki kiti draugai ir kur jie?

Mes kalbame ir matome, kad blogi sziczion laikai. Bet nemislikim, kad europiszkose vieszpatsyztėse darbinjko padėjimas yra lengvesnis. Ir tenai tas pats skurdas jauzemas. Juk zinoma yra, kad Maskolija tur užtraukus skolos per 1,000 milijardų prankų, ir kas metas iszmoka tikt vienų palukių 4 milijardus pr.! Nū ko ji pasiskolino tūs pinigų? Ugi nū milijonierių, nū Rodsziidų, Irszkų ir kitų tokių, o žmonės turi savo padotkais viską milijonieriams atlyginti. Tokios didelės skolos, nors ir labiaus vieszpatsyztę susiaurintu iszdavimus, negal atmokėti nė per kelioliką metų, nes gyventojai ne gal isztesėt sudėt tiek pinigų. Bet kaip jus mislijat, ar mažinasi tos ir kitų isiskolijusių vieszpatsyzių skolos? Nei kiek ne, bet da kas metas didinasi! Didina armijas, didina laivinę ant jurių, taíso vis naujus iszmislingesnius ginklus ir t. t., todėl skolos negali sumazėti.

Neipersenei parlamentariszka Vokietijoje kurioje buk žmonės patis prileisti prie valdzios vadzių, turėjo sutikti ant noro cieszoriaus, kuris užsigėdė, kad armija but padidinta, ir nei ne mislyk prieszintis, nors varde tas pasiprieszinimas gyvūti gal. O kas gi da driso kiek prieszintis? Socialistai. Jie sakė, kad tas labiaus apszunkys gyventojus. Bet jų pasiprieszinimas da persilpnas sziadien, ir turėjo vėl nutilt.

Tai gi Europos vieszpatsyztės kasdien į skolas gilyu len da, ir po milijonierių valdze vis papūla. Todėl pagal milijonierių norą ir szoka ir žmonių balso suvis neklauso.

Beje, neipersenei teko maž skaityti laikrasztį is Prusų

Lietuvos, „Tėvynės Sargas“, kuriame parodo, kad Prancuzijoje žmonės didei sumažėjo; ir tarp kitko laikrasztis tasai sako, kad vaikinų daugumas pasęsta nevedę; kiti nors ir apsigėda, bet vaikų netur, o jeigu kurs ir turi, tai tankiausia tikt vieną, o jei du ar ir keturis, tai sakoma kad daug. Ir „Tėvynės Sargas“ sako, kad tai iš prieszasties perzengimo szeszto prisakymo Dievo. Toliaus padūda abelną apro kavimą ir sako, kad ant 1000 žmonių gema tikt 20.

Gerai. Tiktai mes ezion pamislikim: kur gi rasime vaikiną ar merginą, kurie nenorėtu apsigėsti? Bet kad apsidairo aplink ir perkrato iszlygas gyvenimo, tai pamato, jog apsipacziavus pasididjis szeimyna ir reiks visus iszmaityti, o dūnelės labai siatura, tai ir su apsipacziavimu dūda pakajū, kad nereiktu girdėti „Tėte dūk dūnelės“; bet kad jos nėra, tai baisu apie tai vis ir paminėt. Tokie pat reikalai, asz misliju, privarė Prancuziją prie sumažėjimo žmonių, ir kartu prie dasiprotezimo, kad geriaus velyk negimtu kudikis ant svieto, negu užgimęs badūtu ir raudotu ant savo padėjimo. Tarp viso to gaila, kad „Tėvynės Sargas“, pasakydamas, jog iš prieszasties perzengimo szeszto prisakymo mažinasi liaudė, užmirszo septintą prisakymą, kad nereik vogti. O juk ne kas kitas yra kaltas badavimui, kaip tiktai apvogimas žemės turtu per kapitalistus. O szio vagystė ir atsiliepė ant žmonių vargūlių.

Na gi dabar, apleidę reikalus Europos, grįzkim prie szios žemės, mus naujos tėvynės, kurioje sziadien, rodos ant dziaugsmo, visur vedybūje amerikoniszki paparcziai.

Teisybė, kaip jau sakiau, diena szio tur but ir dėl mus szventa, ir brangi, ir atmintis to garbingo vyro, J. Washingtono, yra amžina, nes su

iszlūsavimu Suv. Valst. isz po Anglijos valdzios, rado prieglaudą, tarp kitų, ir musų tauta. Po tiesai juk ir mes, ypačioje Kasziusko, prisidėjom prie iszlūsavimo szios žemės. Bet szia dien su ta liūsybe besidziaugent, pasimato svietas Amerikos neturįs dūnelės, kuri nū jo pabėgo. Pilningi vaisiai Amerikos žemės plauke Europon ir kitor, o svietas czionykisztis bada jaučia. Teisingai sakė garbingas jenarolas Philadelphijoj, savo kalboje ant apvaikszeiojimo atminties pūlsiujų, kad butu laiminga szie žemė, jei neturėtu tiek pragobėlių; tų godžipjų žmonių, kurius iszrenkame ant urėdų, ir jie, nieko neatbodami ant gerovės savo žemės žmonių, nagus iszskėtę gauda kožną centą, kad sukrauti į savo nepasotinamąjį kiszenių. Tie žmonės, kurie taip nemielaszirdingai nuszkriaudze ir pravirkdo biednujų vargūlių szeimynas, nesilieka ant visad pasaulėje, bet ir jūs, tūs kietaszirdzius, griauje kaipo szieksztas į grabą, vienkart su vargszais, smarkioji giltinė. Ir kas jiems pasilieka už varginimą nekaltojo svieto? — Jie ant to suvis nepaiso.

Per 4 metus Clevelendas prisiskolino suvisz 200 milijonų dol. pas Anglijos milijonierius. Dabar gi kas tą skolą užmokės? Ugi žmonės, nes ir nū dienos darbo 3 centus į yzdą trauke, Emigrantai papigino mokestį darbūse ir susiaurino darbus, — sako nekurie isz turzių, valdinįjų. Klaidinga mislis. Jei gu priėjo czion daugiau žmonių isz svetur, tai daugiau visko czion ir reike. Ko didesnis skaitlius žmonių, to didesnis ten reike produkcijos. Kapitalistai viską ir czionais susiurbė! nes priesz 40 daugiau metų visai mažai da buvo milijonierų; bet szia dien jau jų skaito per 4,000; ir iszskur-gi jie pastojo milijonieriais? O tai darbinįkas skriaudziamas

tą padarė; toji, sakau, bitelė darbszti, kuri leidzesi toli kelionėn jieszkodama sav dūnelės, o tranui medaus; ir ji nekartą zuva tyrūse užklupta audrų. Zuva musų darbinįjų nemažas skaitlius prie pajieszkojimo sav dūnos o tranams medaus isz mainų gilybės. Ne kožuas isz tų pajieszkotojų iszeiua linksmus isz po žemės; nevienas aplaisto savo krauju pajūdusį viduriūse žemės anglij, ir užmerke amžinai nelaimingasis akis savo. O isz ten jį pajūdusį iszveža karūse. . . . Szeimyna, belaukdama pareinanczio tėvo, pamato jį parvežant kraujūse paplucusį ir akis amžinai užmerkusį! . . . Czion verksmas ir szirdies sopėjimas neapsakomas. . . .

Taip tai dėstantis, Amerika Anglijos milijonieriams palukius moka už auksą, ir auksą szia dien vagonais gabena isz sziczion Europon. Dūnelės czionykisztis svietas szaukesi, o tą į užrubežį gabena. . . .

Isz republikonų ar demokratų pusės renkame sav urėdus, — tai vis tiek jau, ir pagal to, teisingai, sakė jenarolas Philadelphijoj, kad taip dalykams stovint galima tikėtis nūpūlio Amerikos Valstijose, nes ne augsztytyn kyla, bet vis žemyn smunka.

Kaip nurodziau, kad visas svietas kaip jurės didžiausios siūbūjasi. Ir prie ko gali prisibūti? Prie susijudinimo! Nors tegul atsitolina tas nū musų, bet, kad tai gal atsitikti, isz szia dieninio stovio dalykų gana aiskiai prasimusza tas. Abidvi partijos sziczion yra ne kas kitas, kaip tik tai viena ir ta pati. Pagal planus socializmo, — jeigu kada užstos jų, socialistų, laikai, — gal bus giedresnė diena; bet mes ir ant to negalim labai daug tikėtis, nes isz pradžių visi mums aukso kalnus žada, o paskui szpigą pakisza.

Szitoke mano, mieli broliai, mislis szioje garbingoje atmin-

tise dienoje, ir gal teiksītės be pasipiktinimo priimti užbaigą szios trumpos kalbos“.

Su tais žodžiai užbaigė p. T. Astramskas savo kalbą. Klausytojai rankų plojimais isztarė aczių už jo netingėjimą nors sukeleta žodžių iszžengti priesz jūs ir pasidalyti abelnu visų jausmu.

Nors trumpai per svietą ir tautų stovį buvo perbėgęs jis, p. T. A., savo kalboje, bet vis nors kiek supažino mus su tūm visu.

Vincas Ramanauckas.

— *Broad Brook, Conn.* Su-prantamas dalykas, kad mus laikraszečiai privalo suteikti mums pamokinimus sziokius ar tokius, bet ne iszjūkti mus paczius ir musų darbus link lietuvystės naudos pakelemus, jeigu tie darbai kartais, dėl kokios ten priezasties, nenusi-seka. Kaip sztai ir „Rytas“, jau antru kartu (N. 20 ir dabar N. 25) iszmėtinėje mudviem, kad susimislijova kiek pasidirbėti dėl „T. M. D.“ Pirmas iszmėtinėjimas jau žinomas „Vienybės“ skaitytojam, nes apie tai buvo kiek laiko atgal minėta. Dabar gi „Ryto“ iszleistojas bara mudu, kad ant nedėdienio parengėva iszloszimą leidžemo laikrodėlio. Bet ar p. „Ryto“ iszleistojas užmirszo, kad darbinįkam, dirbantiem pas farmierius nėra liūso laiko sziokiomis dienomis? Tai gi reikėjo szventą dieną tai atlikti. Kas link-gi to, kad ant rytojaus buvo tautiszka szventė, tai reikėjo ir tai neužmirszt, kad toji szventė visad pripūla 4 d. Liepos, o kad galėtu ji but perkelta ant kitos dienos, isz tos priezasties, kad ta 4 d. liepos pripūlė nedėdienyje, kaip tai szimet ir atsitiko, — mudviem negalėjo užėiti da į galvą, drukavojant tikietus dėl iszloszimo laikrodzio, nėra tai buvo už gero laiko priesz dieną iszloszimų skiremą. Bet ant

galo tegul but ir be jokios priezasties diena iszloszimo paskirta nedėlioje. Tai kas gi tame daug blogo? Juk tai yra darbas dėl tautiszkos naudos, ir, kaip patsai „Ryto“ iszleistojas toliau sako savo laikrasztyje, tą dieną mudu neparengėva dėl girtūkliavimo; ir kad kuriam gert užsinorėjus nereiktu jieszkoti alaus, mudu pasirupinova vandens su limonais. Jeigu gi lietuviai patis kur kitor nusigėrė, tai ar mudu ešava už tai atsakyme?

Neteisingi ir kiti užmėtinėjimai ant mudviejų; bet iszrodyti kožną atskyrium nemislijava. Gana bus pasakyt vieno, — Kad „Rytui“ nepatinka mudviejų darbas dėl vienos tiktai priezasties, kad darbūjavos dėl „T. M. D.“, apie kurią „Rytas“ jau iszreiszskė savo nūmonę. Nūmonė ta buvo atkartota ir kitūse laikraszeziūse, sykiu ir „Vienybės“.

Velytuva p. „Ryto“ iszleistoju atsiskirt ant toliau su tokiais neteisingais užmėtinėjimais.

Mot. J. Domijonaitis
Mik. Paltanaviczia.

— *Philadelphia, Pa.* Lenkų katalikiszkas „Susiv.“ nūpuls! Kaip pranesza lenk. laikraszečiai, jog lenk. „Rz. Kat. Zjednoczenie“ rėdoma per lenkiszkus kunigus, turės payrt. Jau apie deszimts numirusių sąnarių yra, ir ne gali iszmokėt posmertinių po \$900. Didžiausę kaltę meta ant, kun. Bažynskio ir Pittasso. Kun. uždėjo dideles mokestis ant biednų žmonių vardan katalikystės, kad tik kariautu priesz bedievius (sic) t. y. kad konkuravotu priesz tautiszką lenk. „Związką“; bet pirma patys turės nupult.

Ne gelbės nė Popieziaus palaiminimo telegrapas, kurį pernai Philad. ant seimo apturėjo, užsimokėdami \$6,00. Žada dar szaukt ekstra seimą, bet ir tas gal jau negelbės. A.

Atsakymas Gedemino klubui.

Philadelphia, Pa. 14 Liepos.

Užtėmėjau N. 28 „Garso“ „Atsisaukimą Gedemino klubo“, buk N. 21 „Vien.“ patilpus korespondencija esant melaginga, neteisinga ir t. t., kas link jų klube atsitikimo.

Vienok asz czion nesuprantu dėl ko drįsot dūt tokį atsisaukimą, kad patis savo atsisaukime manę iszteisinat?! Pats pripažystat, jog „12 klubo sąnarių ne mokėjo ar ne norėjo naudotis isz geradėjysečių klubo (pasinaudojimas isz Phila. liet. klubų toks: gali užganėdyt karczemiszkus reikalus). Pirmiausia pavogė klubo „Charterį“ mislydami, kad be charterio pasiseks klubą suardyti, po tam ant ateinančio mėn. susi. sukilo tie 12 san. ardyti kl., buk klubas ne reikalingas, pakėlė riksmą ir suturbavo parėdką susirinkimo; ir norėjo iszneszti kitus dalykus prigulin. prie klubo“.

Toliaus sakot: „kada priešinykai kabinosi į musztynes, kom. buvo priverstas paszaukt policmanus ir pesztukus laukan iszmeszt, ir tūjaus likos iszbraukti isz knygų vardai tų sąnarių“. Na ir kokia czion melagystė ar apsirikimas?! Gal mislinat uždraust laikraszcziams apie tokius atsitikimus raszyt?! (visi tris pasiraszė „G.“ po tai koresp. buvo liudinjkais už kunjgų pusę, ant Baczkausko provos).

Teisybė, jog neprivalom turēt tarpe savęs „muzikų“ nė paiksų „bajorų“, nes czion esam visi lygus, laisvės ukėsai. Asz tik dėl to labiau ir buvau priverstas paraszyt apie tokį atsitikimą „Ged. klube“! Betgi ar taip yra? Atėjęs į „Ged. klubą“ ne iszgirsi kitaip žemaitį (bajorą) kalbant kaip tik lenkiszka; nors labai lenkiszka kalbą kankina. Ne isz gero jau tokius lenkomanus „divgysleis“ lietuviai praminė (gal ir tas ne teisybė?) Vien tik

isz to klube kilo nesutikimai; nieks to ne užgins. Juk szita žinė paeina isz „G. klubo“ sąnarių, žmonių vertų užsitikėjimo.

Dabar, turėdams progą, dar pranesziu du faktiszkus atsitikimus apie Richmoniecius lietuvius.

1) Vienas mą gerai žinomas „bajoras“, ponas K. visūmet savę skaito prie lenkų; prigulėjo ir jis prie „Gedemino Klubo“ vien tik dėl pasinaudojimo medegiszko. „Ged. Klubas“ davė p. K. pinigų dėl apmokėjimo klubo bilų, o p. K. nugriebęs klubo pinigus iszbėgo net į Readingą. Gal ir tas sakysit neteisybė?

2) „Ged. Klubo sąnarei isz dalies priguli ir prie draugystės szv. Jurgio. Pakol draug. prezidentu buvo geras lietuvys, p. Matusevyczius, tai ir lietuvystės reikalai ėjo pirmyn, ir Dr. szv. Jurgio prigulėjo prie „Susiv. L. A.“; bet iszrinkus ant prezidento draug. „mošči dobrodzieju“, viskas kitaip atsimainė. Naujas prez. niekad lietuviszkių laikraszczių neskaitytęs tai sako: „apie vienybį nieko ne iszmanau (taip „Susiv.“ vadina), apie lenkiszka „Związką“ tai žinau“. Gal ir czion sakysit kad ne teisybė?

Tai toke mūsų Phila. bajoru karjera. Gal tik dėl bajoriszkos ambicijos ir tą atsiliepiamą į „Garsą“ davėt „Vardan. Teisybės“? *Tas pats.*

Ar galim ka nuveikti?

Užklausus nors vieno, kuris mažai tēmija į mūsų darbus, parodomus laikraszcziūse, atsakys — „dėl ko ne, ar-gi mes esam, kitokia tautą kaip kitos“? Tas teisybė, ir jeigu mūsų darbas isztikro but rememas per visą lietuviszka visūmenę, ir asz su tokiu tvirtinimu sutikeziau. Bet tikt prisiziurėkim, kaip mes tveremės už jeib darbo lietuvystės reikalūse. Iszties, turim pama-

tyt, kad ne tikt nieko nevei keme, bet dā ardome. Sztai paskutiniam „Ryto“ numeryje patēmijau straipsnį p. Dindinsko, kur jisai kalba apie zinias ir žinukes padūdamas mūsų laikraszcziūse ir patraukęs po savo pusei patį „Ryto“ iszdūtoją, szauke suvienytu balsu, kad uždėjimas Emigrantų namo ir Prusūse spaustuvės yra pagoniszku, ar pagonų darbu. Dėlko? Ar kad iszsyk nebuvo pradėtas szis darbas tam tikrą maldą atskaičius, ar kad pakėlę tą užmąnymą nepasiklausė pavelijimo kun. Žebrio raszyti apie tai į laikraszczius?... Jeigu ir isztikro butu tai pagoniszkas darbas, tai dėl ko ant tų reikalų yra aukavusios tulos ypatos, tarp kurių yra ir kunigai? Bet palikim szj. Iszrodinėti tokiems jų klaidas naudos neatnesz, ir pertikrjt jūs tame asz viens neapsiimu! Kitam dar sztai laikrasztyje atradau, kad tulo apygardo esą 8 lietuviszki vertelgos, o tikt du skaitą lietuviszkus laikraszczius. Atradęs tokę žinutę, atsiminiau, kad ir asz pats pažystų nemenkai tokių lietuviszkių biznierių, kurie nei skaito, nei užsiraszo lietuviszkus laikraszczius. Ir mą rodos, kad Amerikoje lietuviszkių biznierių yra pusėtinai skaitlius, ir jei jūs mes, darbinjkai, maitinam, tai dėl ko jie negalėtų mus paremti tautiszkiūs darbūs? Juk jeigu visi lietuviszki biznieriai imtų lietuviszkus laikraszczius, tai laikraszczių prenumerata galėtu but labiau sumazinta ir dėl kožno darbinjko prieina ma. Kad taip-gi darbinjkai griebtusi labiau prie skaitymo, privalomu kožno lietuviszko biznieriaus, o podraug ir kunjgų yra kalbinti žmones prie užsiraszymo laikraszczių. Juk sziadien, teisybė sakant, kaszin penktas nūszintis lietuvių Amerikos ar skaito lietuviszkus laikraszczius, — tai kaip-

gi daug galim tikėtis apie pasisekimą mus darbų link lietuvystės reikalo?

Niekō nebus, pakol apie tūs darbus nezinos diduma lietuvių ir nesupras jų naudingumą. O kad prie to greicziau prieiti koznas, suprasdamas mus sziadieninį padėjimą turim raginti neskaitanczius lietuviszkių laikraszczių, skaityti jųs. Prie szio bet turim užmirszti savo ypatiszką neuzkantą ypatų ar ir laikraszczių, ir turēt tikt vyriausią priesz savo akis mierį — susipratimą visūmenės. Tada tai galėsime tikėtis, kad tikrai nuveiksime ką.

Dzukas Kal. pavieto.

Projektas parodos visos Amerikos.

Ant susirinkimo direktorių kompanijų, atsibuvusio 25 d. birzelio sz. m. buvo kalba apie planą parodos, kuri atsibus 1899 m. Mieriu szios parodos bus parodyt tolynzengybą ir naudą, atrasta ant lauko prekybos, pramonės, sztukos ir publiszko gyvenimo Naujam Sviete.

Organizatoriai parodos žinoga gerai, kad be paramos isz szalies tautos Amerikos negalės nieko tame atlikti, todėl ant buvosio 25 d. birzelio susirinkimo direktoriai nutarė parengti tiktai generoliszką planą tos parodos ir paneszi pirmus kasztus jos; o po tam dūs progą tautai Amerikos prisidėti prie to.

Projektavojama paroda ketina perstatyt neiszdirbtą materijolą szimtą metų atgal, kad geriau perstatyt, kaip toli skiresi szie laikai nū praėjusių.

Kompanija, kuri jau atlaikė inkorporacijos popieras Albany'je, N. Y. iszrinko ant atsibuvusio susirinkimo szius urėdinjkus: prezidentu liko aprinktas J. M. Brinker isz Buffalo; pirmutiniu vice-prezidentu Roswell P. Flower isz

New Yorko; antru vice-prezidentu Chauncey M. Depew isz New Yorko; treciu vice-prezidentu E. B. Thomas isz New Yorko; yzdinju F. C. M. Lantz isz Buffalo. Į komitetą darbu užsiimančių priguli J. M. Brinker, Dau O'Day, W. F. Sheehan, E. Van Etten, F. C. M. Lantz, C. R. Auntley ir Herbert P. Bissel.

Kapitolas sudėtinis isznesza \$50,000. Vyriausias biuras bus Buffalo. Daili salukė Cayuga, viduryje upės Niagaros, netoli vandenpūlio, apimanti 175 akrus žemės, paskirta liko už vietą parodai.

Kompanija tikisi, kad ši paroda bus taip pat puiki, kaip ir atsibuvus Chicagoj, arba da busenti 1900 m. Paryžiuje.

Kare

su

Cimrais ir Teutonais.

Laike karės rymionų su Jurgurthu daėjo žine, kad baisei nūzmi tauta, milžiniszko augumo, su mėsvom akimi o geltonais plaukais, apleidus szaltas, amžinoj' naktuje panertas so dybas, traukent ant jų. Buvo tai Cimrai ir Teutonai, turbut vokiszkos tautos nū kranto žieminių jurių, kurios badu ar tankiu jų krasztą užliejama vandeniū iszstumtos isz czion, su pacziom ir vaikais nesuskaitomo daugybė, naujų dėl savęs sodybų jieszkojo. Pirmiausiai įpūle jie į Galliją, kur skaitlingą rymionų kariūmenę, iszsiūstą priesz jų, sumuszė, ir tiesiog į Valakiją traukė. Ryme taip visus apėmė baimė, kad niekas nenorėjo užimti konsulata. Tik tai vienas Marius neusingando, priėmė apleistą konsulata ir iszėjo su kariūmene prieszais neprietelių. Ne stojo isz syk į muszā, bet apsikapėjęs abaze atmuszinėjo užpūlius neprietelių, kad jo kareiviai susipažy-

tu geriau su ta nūzmi tauta ir netijotu taip daug jų. Neprieteliam nusibodo toks prieszinimasi rymionų, todėl vieną kartą apstojo jų abazā ir stengėsi dasigauti ant apkasų, bet rymionai jų su didžiu nūpūliu atmuszė. Tada neprietelius sumisljo palikt jų abazā ir traukti tiesiog į Valakiją. Per szeszes dienas sukinėjosi da apie rymionų abazā visaip jų iszmisliodami ir klausė, ar ne geidže, kad pasveikintų jų paczias, nes traukė į Rymā.

Atsargus ir iszmingas Marius sulaikė ir dabar užsidedimą savo kareivių, o kada neprietelius praėjo, jisai apleido su savais abazā ir sekė paskui, apsistodamas abaze visad atsakanczio saugumu vietoje. Tokiu budu dasiekė iki Aquae Sextiae (szia dien Aix) ir matydamas, kad czion nepaojinga sustot, susilaikė, ir į kovā rengėsi su neprieteliu isztikti. Nū tos vietos vienok toli da buvo iki vandens, kur rymionai apsiginklinę turėjo eiti. Czion sykį ir isztiko į muszā su Teutonais. Pagelba pribuvo abiem szalim. Rymionai su visu smarkumu surėmė neprietelių ir stumė prie upės, daugelis neprietelių prazuvo nū ginklų rymionų o kiti upėje prigėrė. Naktis muszā pertraukė. Neprieteliai smarkei nusiminė ir toli pasitraukė nū rymionų, kas tiem daug drāsos dadavė. Užstojo diena. Marius dalį savo kareivių paslėpė, o su kitais rengėsi sutikti neprietelių. Dabar jau pats rymionai muszā turėjo pradėt, nes neprietelius nedrįso. Isz pradžių abiszalys su vienokiu smarkumu grumėsi ir nepasidavė, tik tai kada ant dūto zenklo paslėpti Mariuszo kareiviai iszszoko, neprietelius nusiminė, susimaiszė eilėse ir spruko, viens kitą naikydami. Dabar vijo jų rymionys ir suvirsz 100,000 paguldė ant vietos muszos. Teotobop'as, jų karalius, milži-

niszko didumo, pakliuvo į nelaisvę. Tūmtarpu Cimrai kitu keliu persidangino per Alpų kalnynus, įpūle į Valakiją ir perėjo upę Adygā, į kurę metė akmenis ir kitokius daiktus, kad lengviau pereiti. Isztikę į muszā su rymionais, suriszo pirmutines eiles savo kareivių lenciugais, kad neprietelius negalėtu perlauzti. Veltu konsulis Catulus stengėsi sulaikyti jų ties upe Padus (Po), tik tai kada Marius pribuvo į pagelbā, pasisekė jų kiek sulaikyti ir į muszā isztikti, kas atsitiko ant lygumų Veronos 101 m. Priesz muszā jie pareikalavo dėl savęs ir dėl Teutonų, apie kurių nūpūlį da nežinojo, vietos dėl apsigyvenimo; tada Marius atsakė: „Jau asz jusų draugbroliams, Teutonams, daviau vietā amžino apsigyvenimo“, ir parodė jiems, surisztą Teutonų karalių ir nekurius vadus. Tada sugrižę pasiuntiniai Cimbrų, iszpasakojo apie tai saviems ir drāso jų į muszā.

Smarkus dienos karsztis periszkadijo Cimbram, nepratusiem prie to. Smarkus buvo kraujo praliejimas. Iszmušzus vyrus, stojo paczios anų neprietelių, o kada pasimatė, kad liks pergalėtos, pūle ant savo durtuvų ir po ratais vežimų, ar po kojom gyvulių lido, kad tikt nepatekti į nelaisvę. Su džiaugsmu Marius įzengė į Rymā, vesdamas vergus, paimtus karėje. Gyventojai nežinojo kaip jį garbinti už iszgelbėjimą. Jisai liko pavadintas treciu iszgelbėtojum Rymo, ir szesztā sykį tapė aprinktas ant konsulato.

Turtas ir laime.

Isz gudiszko.

(Pabaiga.)

Su miklumu katės, nedarydamas nei mažiausio balso, Žilberis iszoko per langā ir, pagriebęs kandeliabrā, padegė popieras, staltiesę ir ant langų

uždangalas, po tam paguldė kandeliabrā ant grindų, iszszoko atgal į sodā.

Pribėgęs prie brolio vis dar tupinczio krumūse, pratarė tykiu balsu:

— Eime, padėsi mą atisneszt kopėczias, paslėptas ne toli nū sziczion; pristatysiva jas prie balkono, tu jas palai-kysi pakol asz nulipsiu su zydelkiute.

Už penkių minutų po szio Žilberis ir vėl jau tupėjo medije ir žiurėjo; Lida, atsiloszus kresėje rodos nieko nematė ir negirdėjo, Samuelius iszbales, kaktā suraukęs, sėdėjo pasirėmęs ant stalo, žiurėdamas ant laikrodzio.

Praėjo dar keletas minutų tylos, po tam name ėmė rasti koks tai kurtus duzgėjimas, pasklido tolimas riksmas ir kvapas dumų ir smalkių įsiveržė į kambarį, Samuelius žingeidingai pakėlė galvā, bet toje valando iszgirdo kokį tai atgarsį ir pagaliaus balsus jau aizskius:

— Ugnis! ugnis! Gabinetas barono dega!

Jaunas žmogus paszoko tartum elektrizūtas. Dega gabinetas... o tenai portretas Valerijos ir visi brangumai jo atminimų, nekalbaut jau apie svarbias popieras ir dokumentus, uždarytus raszto stale!

Uzmirsęs viską jis iszbėgo isz kambario; už poros minutų Žilberis pasirodė ant balkono, ir pribėgęs prie Lidos, vis dar neatsikvoszėjusios, tarė:

— Prabuskite, poni; jeigu norite iszgelbėti savo gyvūta, tai negalima vėlūt nei minutos; paimkite greicziau jusų brili-jantus ir viską kas brangesnio; o asz užrakysiu duris buduarō.

Pabudus rodos nū sloguczio, jauna moteriszke pakilo ir atsiduso isz visos krūtis, sus-tinktiszku judėjimu, niebė stiklą ir iszliejo, po tam iszėmė isz stalcziaus keletā pundų popierinių pinigų ir isz slaptin-gos vietos raktā nū szėpos su

brangeis akmenimis. Žilber, tūmįdamas tai vis, nuvilko nū paduszkos užvalkalą ir į tą sudėjo visus futliarius, skatulkas, vėjykles, iszdėstįtas deimantu ir kitais brangeis akmenimis; po tam užmetė ant peczių Lidos plosezių, ir, paėmęs ją pastatė ant kopėdzių.

— Lipkite, poni, kogreicziau, asz paskui jus pribusiu tūj'.

Jisai iszoko atgal į buduarą ir, pagriebęs nū biuro mažą lempukę, szvystelėjo į kitą galą buduaro; minkszti kaurai prarijo balsą pūlusios ant jų lempos, rezervnaras lempos suteszkejo ir petrolejus užsidegęs paailiejo po visą plotą. Už minutos Žilberis buvo pas anūdu savo draugu ir visi trys sparčiai zengė prie durelių; jie turėjo bėgti szalinėmis allejomis, nes visur buvo pilna subėgusių ant gelbėjimo namo žmonių; bebėgdami iszgirdo balsą Samueliaus, kuris davė prisakymus, ir Lida persigandus skubinosi bėgti.

Be jokio nelaimingo atsiti kimo pribėgo grie ulyczaitės, gale kurios laukė jų karieta, ir už ketvirtainio adynos visi pabėgėliai buvo jau name kunigaikszezio d'O....

Ne misliju apraszyti, ką jautė Lida, pasijutus ir vėl tamerojui, kur koznas daiktelis buvo jai taip mielas. Nanja mislis, baimė ar ne atsitiko kas nelaimingo su kudikiu jos, padidino jos kanczes; jį matė, kaip pazaras uzliejo rausvaszvesa visą sodą. Kas jeigu kudikis sudegė? Tada, kokia baisinga preke pirkto savgyvatą? Atminus tai vis sav, pūlė ant paduszkų ir rankomis uždengė akis. Žilberis vienok ne davė jai ilgai buti nusiminus.

— Poni, — tarė jisai, iszlengvo užgaudamas į petį, — gailu mą, kad asz negaliu dūt jums pasilsio, ko Jus taip reikalaujate, bet paojus gresentis mums, nedūda užsimislyt nei

valandėlės apie trukdymą. Jus turite vaziuoti isz Peszto ant 12 adyninio trukio, o dabar jau 11 ad.; jus turite pasidrutyti kiek, asz parengiau jums užkandį ir sudėjau jusų briljantus ir kitus reikalingus daiktus į szį czemodaniką. Jus vaziuosite su Mikalojum į Paryzių, kur ir asz už kiek laiko pribusiu, nes patsai isz vaziuosiu tiktai ryt, pakol atliksiu didesnius mano reikalus.

Pailsus, nustojus stiprumo net mislyti, Lida tylą paklausė ir, adyna vėliau, trukis neszė ją prie nezinomos ateitės, ir tokios tamsios, kad jeigu ji but galėjus žinot apie tai, tai gal greicziau but sutikus priimti nūdus, kuriūs liepė gert jai jos vyras.

Pakiltas isz miego saulė apszvietė visą baįsumą panaikinimo, kaip isz lauko, taip lygėi ir isz vidaus namo bankieriaus: nuplėsztas stogas, aprukusios sienos, iszdaužyti langai.... Ant ulyczios primetyta rakandų, riszinių; minios žingeidingų spaudėsi aplink pulkelį szen ar ten stovinczių padegėlių, su nuliudimu žiurinczių ant savo nelaimės.

Padegimas isz dviejų priešingų pusių padarė neapsakomą panaikinimą ir tiktai suvienytos sylos ugnegesių spējo kiek apstabdyt ugnį ir užgesit pagaliaus. Laimingu, nesuprantamu atsitikimu, kambariai, parengti savo laiku dėl priėmimo Valerijos, liko nenūgauti ugne; bet dėlto zemuti niūse gyvenimūse, kur gyveno visoki tarnai, padarė didę blėdį. Myris trijų ypatų jau patvirtitas buvo: kudikis, kurį leido per langą — nupūlė ir užsimuszė; vienas isz tarnų Samueliaus mirtinai liko sužeistas pūlusiom ant jo kopėdziom; pagaliaus vienam isz zemutinių kambarių rado apdegusį moteriszkes kuną, ir tūjans visi tarė, kad tai kunas baronesos. Prie to viso, paskala viską pādidinanti, neužsiganėdį

no tiktai tūm ir praszvitus po miestą pradėjo skrajot visoki iszmislai.

Samuelius didei rupinosi apie suteikimą pagelbos; paojingiausiose vietose patsai vis radosi ir, nesirupįdamas apie savo ločną turtą, paskutines sylas dėjo kad gelbėti turtą savo gyventojų. Kada, pagaliaus, paojus apleido, vietinis policijos kamisorius pameldė Samuelių kad eitu pažiurėt į vidurį, kad parokūt padarytą blėdį ir suraszyt protokolą. Iszlengvo ir vis apsistodami, kad geriau viską įtėmyti, apvaikszeziojo visus kambarius, kuriūse dar vakar taip tyku ir puiku buvo, o dabar nūgos aprukusios sienos, aplietos vandeniū; ant grindų iszmetyta nudraskytos nū sienų popieros, visoki raiziniai....

Miegstubėje Lidos, labiau už kitus kambarius apdegusios, sustojo Samuelius ties nedeganczia szėpa su brangeis daiktai, kuri iszliko nū ugnies; bet ant jo didžio nusistebėjimo raktas, kuris visad buvo paslėptas slapto biuro vieto, dabar buvo įkisztas. Jisai greitai atidarė dureles ir pabalo; jisai pamatė, kad visi brangus daiktai paimti; matyt Lida jūs paėmė ir pabėgo, o jos pagelbnikai, kas toki ir isz kur jie buvo, pridengė savo szelmiszką darbą padegimu.

— Ar tikite jus, baronas, kad tai yra vagysta? — užklaušė kamisorius; — tas isztikro labai teisingai gal but, kadangi asz vis labiau persitikriū, kad tai tyczia kas padegė.

— Ne, — kureziū balsu atsakė Samuelius, — apart mano paczios, niekas kitas negalėjo atidaryt szios szėpos, ir turbut nepasiskubinimas, norint iszgelbėti savo turtą ir buvo priezasczia jos myrio. Asz ne abejoju, kad kas but galėjęs pāvogti. Todėl meldžiu toliau apžiurinet vienam arba sykiū su Levi, nes gailėtis isz visos nelaimės manę ir

mano szeimyną patikusios neleidze toliau mą pacziam žiurėt ant vaisių to. Asz turiu kiek pasilsėt.

— Hm! nelaimingas žmogau! Mą rodos, kad po szia nelaime slepesi kokia tai szeimyniszka drama, — pratarė savyje kamisorius likęs savvienas.

Atidavęs prisakymus Levi, Samuelius sėdė į karietą ir isz vaziauo į užmiestinę villą. Jisai jautė kokį tai tusztumą galvo ir spaudžentį sunkumą szirdyje.

Sode villos, priesz terrasą maziukas Samuelius bovijosi su mediniu arkliuku. Pamatęs tėvą, jisai greitai nuszoko nū arkliuko ir bėgo prie tėvo visu greitumu mirgįdamas savo vaikiszkom kojukēm; džiaugsmas apsireiszke jo veide ir szvesiai tamstus plaukucziai klesdėjo nū vėjo tartum auksinis oreolas. Su kokiu tai nesuprantamu jausmu meilės, paėmė vaiką ant rankų ir prispaudė prie krutų.

— Koks tu sziadien sūdinas, tėtuk, ir susivėlęs, — suriko vaikas, glostydamas plaukus ant jo galvos.

— Ir nū ko tavo rankos taip sūdinos ir apdraskytos. Skauda tav? — klausinėjo jisai glausdamasi prie veido tėvo.

— Ak, Dieve mano! Kas atsitiko, baronas? — sukliko priejusi nesziotė, su nūganda žiurėdama ant jo.

— Pas mus buvo ugnis szianakt, ir asz tikiūsi, kad jus nū szios dienos dar labiau rupisites szifūm kudikiū, nes jo motina sudegė, — patyka isztarė bankierius.... — O tu, mano mieliasis, eik bovitis, asz turiu kiek pasilsėt.

Iszsimaudęs, Samuelius atsigulė ir kaipo užmusztas permiegojo keletą adynų. Pabudęs jautėsi esąs fiziszškai tvirtesniu. Didis suezzinimas nervų, neapleidęs nū isz vazavimo isz Paryziaus, davė vietą labiau spakainiom misliū; tar-

tum pabudęs nū sunkaus slo-
guczio, pertraukė ranka per
kaktą: bemielaszirdingas apsu-
dijimas lidos ir baisinga in-
termedija, iszgelbėjusi ją nū
giltinės, apsireiszkė jam nau-
jam gyvenime, ir kankinamas
nerimasczia jisai atsikelė ir
įėjo į gabinetą. Pirmiausia
akys jo pūlė ant atidaro cze-
modano, isz kurio jo kamerdi-
neras, parvaževęs isz Pary-
žiaus, ėmė visokius daiktus ir
krovė jūs ant stalo.

Uztėmijęs du futliaru ir ne-
sseserą, paskirtus dėl lidos,
nemeilus atminimas, spaudzen-
tis szirdį Samueliaus, pasididi-
no vis labyr: ne, jisai ne buvo
per daug asztrus, peržengimas
szesztō prisakymo, vagysta ir
padegimas pilnai apsudije ant
myrio. Taip greita permaina
mislies apsireiszkė jo galvo,
kada su nekuriūm piktumu
isztarė: — Iszneszkite szitūdu
futliaru, nesseserį ir kitus sku-
durus, kad asz jų daugiau po
savo akimis nepamatycziau!

— Lyg apsvaigęs kamerdi-
neras nežinojo iszsyk ką daryt,
bet pamatęs nelabai gerai isz
rodantį veidą savo pono pasis-
kubino tai iszpildyt. Samu-
elius sėdo prie savo biuro ir
ėmė žiurinėti visokias popie-
ras. Jisai iszvyniojo punda
su knygomis ir, vartydamas
laksztus tų, susilaikė ant vie-
nos, kurios antgalvis taip skam-
bėjo: „Knyga Dvasių, Allia-
na Kardeka“. „Ak, tai kny-
ga to garsaus sektatoriaus, apie
kurį mą taip daug pripasako-
jo mr. Valdes! — tarė patsai
sav bankieris. — Asz visai da
nežinojau, kad jau jisai at-
siuntė mą ją. Pažiūrėsim:
szia dien, nežiurint ant nieko,
asz turiu paszaukimą ant pasi-
linksminimo“. Jisai pradėjo
vartyt laksztus, bet mažu pa-
mažu ant jo lupų radosi žymė
karczios szaipos ir paniekos:
„Nemarumas duszios! Tobu-
lybė, mieris gyvenimo! Per-
sikėlimas duszios (metempsi-
hoza)! Susineszimas gyvų su

vėliais! — kalbėjo patsai sav
sarkastiszkaizkai jūkdamasi. — Vi-
sos senos pasakos, perdirbtos
pagal naują budą... Ka!
ka! ka! teisingumas užmusza
tokias svajones. Jeigu jau
tėvas mano but savo locna
ranka paraszės ir patvirtinęs
kad tai teisybė, asz galėcziau
įtikėt. Szalin visos tos utopi-
jos!....

Jisai pastumė knygą ir pa-
zvanijo. ♦

— Pasakykite nesziotei, kad
atnesztu mą vaiką, — prisakė
įėjusiam lekojui.

Galas

Praneszimas.

Praneszamo dėl žinios lietuvių
South Bostono, Bostono ir aplinki-
nių, kad sutvėrėm „Susivieny-
jimo“ kūpą, ir priimam kaip vyrus, taip ly-
gei moteris ir merginas. Jau nū se-
niau, suprasdami reikalą artesnio su-
siriszimo ir naudą „Sus.“, rengėmės
sutverti tokią kūpą, bet dėlei yvai-
rių aplinkybių negalima buvo; tiktai
dabar, suėjus keliems į sutartį, tapė
sutvėrta tokia kūpa.

Mitingų da nelaikom, nes da ne-
apturėjom charterio nū „Susivieny-
jimo“. Komitetas-gi kūpos susieina
kas Utarnykas dėl pasikalbėjimo
apie szios kūpos reikalus. Kas nori
prisiraszyti tegul ateina po žemiau
padėtu adresu:

M. Alianskas

1 Baldwin str.

S. Boston, Mass.

Prisiraszymo mokasi 50 centų.

Su gūdone Komitetas.

Pajieszkėjimai.

Pajieszkau savo pusbrolio,
Miko Petravicziaus, paeinan-
czio isz Senapilės (Mariampo-
lės) pavieto, Suvalkų rėdybos.

Dūkit žinę ant szio adreso:

Simas Arbaszuskas

1211 South Second str.

Philadelphia, Pa.

Juokai.

— Tai jau isz Sicilijos griz-
ti? O žmogzudzių ar nesibi-
jojai?

— Atradau dėl jų labai ge-
rą vaistą: kada patikau ant
kelio kokį kiek paojingu mą
pasirodziusį žmogų, tūjaus nu-
siėmęs kepurę prasziau almuz-
nos.

Dionizo Poszkos rasztaiz 1)

I. Kitą kartą, ne taip buvo.

Vienas senis senutis turįs metų szimtą,
Ir pinigų pūdaitį didį nepraimtą,
Daugel sunų ir dukrų su vaikais turėjo. —
Tie visi vienas kitam visad pavydėjo,
Kam tas pūdaitis pateks — dėlto ir dabojo
Kad viens pas senį ėjo — antras greitai jojo,
Senutis buvo geras — bet gudrus ir sziuernas,
Dumojo: „su pūdeliu asz esmi ne durna“.
Vieną kartą kad visi vaikai susibėgo,
Tas praszo tėvo arklį — o kitas sermėgą,
Tretis biszkį pinigų didei reikalavo,
Senis tydzioms negirdys uždeg pypkį savo,
Ir prie kamino sėdęs, sako: „vaikai mano,
Ilgai ant svieto esmi, jau gyvenau gana“.
Tų zodzių klausą vaikai visi iszsziojo,
O senutis tolesnei taip jiems privadziojo. —
„Ne ilgai buvęs mirsiu, paliksiu jums visą,
Klausiu ar užlaikyste zodį mano teisei?“
Visi tūjaus ant žemės tas pūlė, tas krito.
Kitam prie kojų senio, nebuvo ir vietos.
Kelti liepė senutis — visi atsistojo,
O kiekviens apie pūdą pinigų dumojo.
Senutis sav sėdėdams sako: „mano vaikai,
Prakeiktas tas, kas mano zodžio neužlaiko“.
Ant tų zodzių vaikai szauk, rėkia, czype, bliauja.
„Gana, vaikelei mano, neszaukit, nerėkit;
Tik mano zodį tikrai pildykit, turėkit.
Kitą kartą jaunieji seniems tikėjo;
Bet kas norint pasakė, vis tiesei kalbėjo.
Tikrą teisybę kalbu, ir sakau jums jogi
Ir senei ne melavo, turtingi ne vogė.
Kitą kartą vyriszkiei buvo stiprus sveiki.
Gydytojų ir vaistų aniems nereiki.
Vaiks szkaloj — jaunikis kario, pusamzis ėm' mergą,
Dėl to buvo ir stiprus — dėl to ir nesirgo.
Kitą kartą mergelės buvo kaip rozės
Taip jaunos nemylejos, ir mažos nedrozės:
Maža plunksnelės plėszė — o jauna verpėja
O kaip suaugo merga, tą kart isztekėjo.
Kitą kartą vyrs paczią maloniaus kavajo
Ir pati savo vyrą geresnei gerbiojo.
Ar žinote tai dėlko, kitą kartą buvo?
Geros paczios jieszkojo — bet ne paleistuvavo.
Kitą kartą ir vaikai geriaus tėvų klausė,
Ir tėvs vaikui už niekus ne muszė per ausį:
Zinojo kas kam prigul ir sunus ir tėvas;
Dėlto ir vaikų vaikams palaimino Dievas.
Kitą kartą žindynių moters nepažino,
Sveikus vaikus pagimdė, žindė, užaugino.
Didi būvo vyskupai, karaliai, ricieri,
Isz viezlyvų motinų, vaiks iszeina gerai.

1) Isz „Mitteilungen der Litauischen litterarischen Gesellschaft“.

Kitą kartą kunigai buvojo ne tokie,
 Ir patys geriaus mokės, ir kitus pamokė;
 Dabar biszkį pagedo, taip ir po klištorius,
 Pas diakonus, klebonus, ir pas kamendorius;
 Gal ir pas tūs pagedo, kurie sėd' ant kalno,
 Bet kalbėti nenoriu ir sako nevalna!
 Tėvas mą įsakė prieš vėją nepusti,
 Ba ir niekam neprider — ir didi bus rusti. —
 Kitą kartą kareivei neprietelius muszė,
 Ne vienas minias karioj', nupeszė, sukruzso.
 Ir dabar yr' kareivei, bet nežinau asz to;
 Kaip muszas, kur yr' anie? neskaiciau tam raszto.
 Kitą kartą po sudus vis buvo teisingų
 Ir ne po prietelystės — ir ne dėl pinigų.
 Dabar pinigų praszo, visur liep mokėti —
 O teisybės nevisur, ir nedaug regeti.
 Kitą kartą davatkos buvo maldingesnės,
 Dėlko tai? pasakysiu — jog buvo senesnės.
 Dabar jau visos senės iszmirė, isznyko,
 O jaunų didei daugel ne tikras vainikas.
 Kitą kart nebuvu taip daugel ir vagių,
 Girtūklių led girdėti — biszkelis melagių.
 Szulerių, kortaunijų, niekas nepazino,
 O garsių mergmoterių nebuvu amžinai".
 Taip vaikams privadziodams pūdo neminėjo,
 Paskui senis užsnudo ir atsiduksėjo,
 Atsibudęs pasakė: „vis Dievo ne musų,
 Kaip asz tiktai numirsiu — tai pūdelis jusų“.
 (Bus daugiau.)

Bausmė,

Paraszė vaikas.

(Tąsa)

Kareiviai sztai du jį nesza iszlėto
 Ant karklų — isz jų smagę lovą nupynė, —
 O patalas lapai ir žolė laukinė.
 Veidai kruvini ant žmogaus numylėto
 Zemai pasilenkę — jo sopulius tēmys.
 Jisai kaip kada atsimerkė: nublankęs
 Jis szypsos, dejūdamas dėkavoję jiemis,
 Ir akys zvilgėjo per aszaras tankias.
 O jie uzkiētę negali iszkesti:
 Per veidus jų kruvinus aszaros byra.
 Nes skausmas pailgitas taip tvirtas esti,
 Jog meilė uzmirszta visai apie vyrą,
 Drąsa ir kantrybė tada jau per nieką,
 Tik verksmas szirdij', sutrintoj' pasilieka.

III.

Vai kas do mergelė ant jo pasilenkus,
 Plaukais palaidais jojo veidą dalyti?
 Plūsztai jų jūdi, susitarszė, pertankus,
 Per jų negali jos veidą pamatyti.
 Tik aszara sykiaais tyki iszsisunkus,
 Nusirita, kaktą rasotą jo vilgo.
 Krutinę kilnoja dejavimai sunkus,
 Turbut ženklai gailesczio didžio, neilgo.

Ji žiuri į jojo nublankusias lūpas,
 Ji kenczia, kaip sunkiai krutinė jo supas,
 Ji nori pagaut' jo užgesusią akį,
 Ji nori šavim jam gyvybės įkvėpti, —
 Ir stengias' po savo plaukais pasislėpti.
 Kas ji do viena? — jaijai nieko nesakė
 Sargai — ir už ką gi ją barti galėjo? —
 Juk ji net malszidama kvapą tylėjo, —
 Isztolo tik skausmą jo akimis sekė.
 Sztai jis atsimerkė — iszvydo —: „vai kas tu?
 Labiaus akimis, ne kaip lupomis klausia;
 Ji mislyja, kad ant syk visko n'iszkestų,
 Da tyli, malszidama jausmą giliausią —
 (Toliaus bus)

Mythai, pasakos ir legendos Žiamaicziu.

Surinkti ir iszleisti per D-ra Edm. Veckenstedta,
 vyresnyj senoviszku kalbu mokytoja prie Nikolajaus
 gimnazijos Liepajuje (Kursze).

Lietuviszkai iszguldė J. Szliupas, M. D.

(Tąsa)

3. Karalius Žiamaicziu.¹⁾

1. Kaip pragare ant kožno triuso ir ant kožno darbo per
 velnių karalių yra velnias arba piktoji dvasė uždėtas, kurs tu-
 ri tai saugoti arba darbą iszpildyti, taip dauguje ant visoko,
 kas ten randasi arba ten darosi, yra per Dievą uždėtas aniolas
 arba laboji dvasė. Szitie aniolai kitąkart su žmonėmis susi-
 eidavo ant žiamės.

Sykį pasitaikė, kad Laima, aniolė laimės, keliavo per žia-
 mę Žiamaiczių ir klausinėjosi tųjų, ar jie ko nors ne norj. Žia-
 maicziams tūmi laiku taip gerai ėjosi, kad jie nėko kito neži-
 nojo reikalauti, kaip praszyti palinksminimų. Laima priža-
 dėjo iszpildyti praszymą, bet pasakė, kad tas jai tiktai su lai-
 ku ir per kytrūmą nusidūsį, nėra ji nėsanti ponia pasidžiugi-
 nimų ir linksmybių. Ji pasakė vienam Žiamaicziui, kad jo
 pāti veikiai pagimdysianti mergaitę, kuri užausianti ant gra-
 žiausios mergės ant svieto: per szitą Žiamaicziams jų velyji-
 mas bus iszpiklytas.

Po trumpo laiko moteriszkkę pagimdė, kaip Laima buvo
 sakiusi, dukterį. Toji buvo gražiausiaja merge ant žiamės ir
 danguje. Isz visų žiamių atėidavo jaunikaicziai, kurie pir-
 szosi prie jos rankos, ir visi aniolai, kurie atėjo ant žiamės ir
 ją pamatė, geidė jos už moterį. Merge pažadėjo savo malonę

1] Slg. s. 12 ir 13 įžangoje. „Le titre de roi Karol ou Krol ne se
 donnait par les Slaves du rite grec qu'aux souverains catholiques. Kouni,
 gas — le seigneur, en lithuanien, d'ou derive en russe Kniaz le prince“
 [Chodzko]. Dabar karalius, kurį zodį paprastai nū vardo Karolio [Didžio]
 iszvedžioja, užėmęs yra vietą senojo — kuningas. Nesselmaun sako apie
 karalių: „Tur but paėina nū zodžio karas, tai-gi isz pradzių zenkline vy-
 riausias vadas, įpatingai vajokas. Slg. tūm syk skt. Karalas — prof. Bez-
 zenberger ozion patėmyja, kad tasai zodis Skt., rodos, su visų nesiranda
 — augsztas, didelis, galingas, pirma prad. turj drutą ranką nū karas,
 ranka“. Slg. karalių Vendų, Kral'ten, manose Vendų sakmėse, pasakose
 ir prietarų įmoniūse, lyginai kaip mano praneszimą Berlyno Anthropol.
 Draugystėje 1878 m. apie Vendų karalių.

aniolui, kurs buvo ponu ant dainų, muzikos ir šokių, jeigu jis pamokins aną tas visas dailas. Aniolas tai prizadėjo ir savo žodį taip gi laikė. Nū to laiko Žiamaicziai džiaugiasi szitomis dailomis.

Mergė pagimdė aniolui sunų, kurs paskui pastojo garsiu karaliumi Žiamaiczių.

2. Kaip karalius Žiamaiczių yra atėjęs ant svieta, pasakoja szitaip. Vieną dieną ėjo viena burė į miszką. Buvo žiema, visur gulėjo gilus sniegas. Tad burė pamatė miegantį kudi-ki apie trijų metų amžiaus begulint sniege; stebuklingu bubu aplink jį liepsnojo szviesi ugnis. Iszsigandusi burė nubėgo į kaimą pas savo kleboną ir papasakojo jam stebuklą. Klebonas pakvietė keletą burų, kad eitu paskui jį; visi ėjo su burė į miszką. Ten jie rado viską taip, kaip burė buvo sakiusi. Potam jie pakėlė miegantį kudi-ki, idant neszti į kaimą, ir kada-gi kudi-ki ramiai toliaus sav miegojo, tai klebonas savo gyvenime paguldė jį į lovą. Bet ant rytojaus kudi-ki buvo pragaiszęs.

Kada ėjo į bažnyčią, burai ten atrado kudi-ki. Kaip tik tai tasai žmones iszvydo, ėjo isz bažnyczios laukan ir kvietė visus sekti paskui jį. Lauke kudi-ki ragino žmones, kad jie taikiai savo tarpe gyventu, iki jisai sugrįszs. Po szitų žodžių kudi-ki pasikelė į orą ir kopė augszty-ki dangų, kuriam jis pragaiszo.

Deszimtį metų po szito atsitikimo dangus atsidarė ir žalus jaunikaitis kopė isz jo žiamyn ant žiamės. Keletas žmonių buvo tai matę, ir kada jie buvo papasakoję tą atsitikimą, daugelis žmonių suspito aplink jaunikaitį. O szitasai tarė jiems: „Asz esmi tasai, kurį jus deszimtį metų atgal kaipo kudi-ki esate rodę ir nuneszė į savo kaimą. Mano tėvu yra aniolas, mano motyna mergina isz szito kaimo. Mano motyna yra manę apleidusi miszke, kur asz esmi gimęs, bet mano tėvas per tris iszsztus metus ten manę saugojo. Kada jus manę radote ir paėmėte pas savę, mano tėvas praszė Dievo, kad paimtu manę į dangų, kada-gi nėsą gerai, idant kas szvento gyventu tarpe žmonių.

Ant jo praszymo Dievas paėmė manę pas savę, jis pamokino manę gudrumo valdyti žmones: bėgyje deszimties metų, kada asz gyvenau dauguje, asz iszmokau szito gudrumo. Dabar jisai pasiuntė manę ant žiamės, kada-gi mano motyna yra žmonių dukra, idant asz ant jų vieszpataucziau ir jus valdy- cziau. Bet ne ilgai asz czion pasiliksiu, nės Dievas manę vėl pakvies pas savę, idant asz jam iszdūcziau rokundą, kaip asz esmi vieszpatavęs. Laikas, kur asz busių pas Dievą, trauksis szimta metų, potam asz vėl pareisiu ir busiu amžinai jusų karaliumi“.

Kad jaunikaitis taip buvo paszne- kėjęs, tūjau daugelis žmonių pripazino jį už savo karalių, tacziaus kitą nenorėjo nėko žinoti apie jį. Veikiai pakilo smarkus ginczas, kurs perėjo į kovą. Taip-gi karalius dalyvavo kovoje. Bet visi szoviniai, į jį paleisti, atsibloszkė szalin nū karaliaus be įgalėjimo, kūmet karalius isz savo szaudynės szaudė žaibais, kurie isznaikino visus neprietelius. Kada kova pasibaigusi buvo, karalius užlipo ant sosto ir vieszpatavo iszmingai. Bet po keletos metų Dievas pareikalavo jį pas savę ir karalius pasikelė augszty-ki dangų, idant ten rokundą iszdūti isz savo dar- bų. O kada laikas praėjęs bus, jisai vėl sugrįszs.

3. Vieną kartą Dievas pasiuntė aniolą ant žiamės, iszpil-

dytu ten kokį įsakymą. Aniolas įsimylėjo į vieną merginą ir mergina pagimdė po metų sunų. Kada-gi motyna isz gėdos priesz žmones savo kudi-ki pametė, tai tėvas jo, aniolas, nusi- neszė į dangų. Czion kudi-ki pasiliko tryliką metų, potam Dievas nusiuntė vaikyszčią ant žiamės, idant jis ten kaipo ka- ralius vieszpatautu. Danguš atsidarė ir prie skambios muzi- kos aniolų trylikmetis karalius, palydimas septynių kariume- nės vadų, nujojo žiamyn ant ugningo žirgo ant žiamės ir viesz- patavo tolydžiu ant Žiamaiczių.

4. Vieną dieną tarp Žiamaiczių ir jų neprietelių tužo smarkus muszis: sztai atsidarė dangus ir augsztai ore matėsi žirgai visokios spalvos. Ant vieno isz szitų žirgų sėdėjo do- ras vaikas keturiolikos metų. Tasai nesziojo karuną ant galvos ir buvo papūsztas su trymis kryžiais, dviem geltonais ir vienu baltu: jo palydovais buvo szeszi kariumenės vadai. Raiteliai nusileidė ant ledų kalno, kurs dribsojo szalymais musziavietės. Tūjau kalnas griuvo ant neprietelių ir visus palaidojo.

Žiamaicziai pripazino pergalėtoją už savo karalių, ir po valdzia szito karaliaus jie tolydžio taip gerai turėjo, kaip jiems nėkados pirma nebuvo atsiėję.

Kada karalius buvo susilaukęs szeszių deszimtų metų am- ziaus ir vieną dieną sėdėjo už stalo su savais kariumenės va- dais, pribuvo aniolas, kurs karalių užkvietė ant czėsnies į dan- gų. Karalius ragino savo kariumenės vadus, kad sektų pas- kui jį: szitie buvo gatavi ir visi pakilo dangaus linkon, kurs priesz jūs atsidarė. Ten nugis karalius vieszpatauja ant anio- lų, ir kada Žiamaicziai bus taip gerais pastoję kaip aniolai, jisai pargrįszs ir valdymieraus ant Žiamaiczių. Tūmet szitiems vėl taip pat gerai eisis kaip tūmet, kada aus kaipo ka- ralius lėmė jų likimus.

5. Tėvu karaliaus Žiamaiczių yra buvęs žvejys. Trum- pai po jo gimimo numirė jo motyna. Kada-gi jo tėvas netu- rėjo namie nėko, kam jis butu kudi-ki pavieryti galėjęs, tai vaiką jis vienval ėmė su savimi, taip-gi ant žvejonės valtėlėje. Na-gi vieną sykį atsitiko, kad jis turėjo atsitraukti nū valte- lės; jis paliko vaiką tykiai gulint eldi-ki, kada-gi jis veikiai ketino sugrįszti. Tūmi-gi tarpu ėjo viena moterisz- kė pro szalį, rado verkiantį vaiką ir paėmė jį su savimi. Vaikas pa- siliko iki savo szesztam metų pas moterisz- kę, potam jis pra- gaiszo. Keletas žmonių pasakojo moterisz- kei, jūg jie matę vaiką valtėlėje žiamyn plaukiant upe, kuri teka į szetimą szalį. Po penkių metų vaikas vieną dieną vėl atgal sugrįžo. Jam klausiant, ar jo kas neįszkojęs, papasakojo jam mote- riz- kė, kad buvęs czion vyrisz- kis, kurs klausinėjęsi apie jį. Vyrisz- kis isz tiesų esąs jo tėvu buvęs. Vos tik tai jaunikaitis buvo tai iszgirdęs, jis paslapta prasiszolino ir toje szalyje nė- kados daugiau nesidavė matyti. Szitas jaunikaitis pastojo karaliumi Žiamaiczių.

6. Kūmet „auksinis karalius“ dar ant Žiamaiczių viesz- patavo, szitiems taip buvo gerai, jūg koznas buras szevntą die- ną galėjo pasipjauti visztą er pasiskersti avį ir iszsikepti.

7. Karalius Žiamaiczių tankiai keliaudavo po szalį ir kur buvo ginczas pakilęs, jisai numalszindavo. Jis taip gi gydy- davo ligas žmonių ir galvijų: už savo triusą jis ėmė piningus tik tai nū bagoczų, bet ne nū biedniokų, net jis isz dalindavo tarp vargūlių piningus, kuriūs jis budavo gavęs nū bagoczų.

(Toliaus būs)

Naujos kningos.

Vaito pirszlystė. Komedijs 2 se permainose. Sutaisė Jū zapas Giegėnas. Izleido V. Karalius, Baltimore, Md. 18 97 m. Parodo, kaip vienas vaitas, uzsitarnaves kariume- neje galionus, ir iszbuves iki zilų plaukų nevedusiu, susi mislijo apsvesti ir siunte perszlą pajieszkoti jam mergi- ną. Atėjus perszlai į jo na- mus, kad praneszti apie mer- giną, kurę jam ketino pripirsz- ti, atėjo jo draugas, Zabilas, ir, iszvijęs perszlą, pats ėmėsi pirszliaut. Vaitas kaip kur perstatytas mažprociu, o jo pirszlys nors ir nor pasirodyt gerai galys atlikti pirszlystę, apsiejime ir kalboje pasirodo ne ant savo vietos. Nelabai tinka prie teisingo atsitiki mo prilygti tokį iszmislą. Isz perstatymo panasziot komedijos naudos mažai.

J...s

SUNKTUOSE LAIKUOSE

Per 60 dienų pardavinesnis beveik 14 prabos paaukauta Latk. odėlj, dėl DUVANAI vyrų ar moterų iszrodo kaip už \$40; sagutės i mankietos dėl vyro ar moterles drauge su guzikė ilais i marszkinis puiklausio Rymo Auksa ver- tės \$3,50; Spilką i naktalžą auksatą, su dailiu ak- menėliu \$1,75; porą auskarų \$3,50 vieną dailian- to guzikėlj i marszkinį krutinę \$2,00. Tą vieką gali pirkt už \$4.98 prisigedamas pinigne kartu su ap- taljavimu arba kaip atels tavoras ant Expresso; seigu rasl taip, kaip mes ranczjam gali užmokėt pingus ir pasimt ta- vorą, o jei nenorėd — gali gražjt atgal ant mus kaszto. Taip gi pridedam dovanai ir lenčugėlj dėl vyro arba moterles. Raszyk ant azlo adreso:

ROYAL MFG. CO., 334 Dearborn Str. CHICAGO ILL.

Apgarsinimai.

„VARPAS“ literaturos, politikos ir mokslo dvinėsesinis laikrasztis isz- eina jau 9 metas Tilžėje. „Varpas“ yra Lietuvos vadovų laikrasztis; tal- pina puikes apysakas bei moksliszkus rasztus. „Varpas“ i Ameriką ant me- tų su prisiuntimu, kasztūja 1 dolerj. „UKININKAS“ Lietuvos ukininkų

mėnesinis laikrasztis, izseina 8 metai, taippat Tilžėje. Talpina įvairius rasztus apie lietuvių prispaudimą po Gudų valdzia bei pamokina kaip reik nū jų gintis, apysakas, pamokinimus isz ukės, žines isz Lietuvos kaipo ir isz svetimų szalių, bei apie ligas, nū kurių gali pats žmogus pasigelbėti, neesant arti daktaro.

„UKININKAS“, i Ameriką, ant metų kasztūja ir tiktai vieną dolerj. Norinti iszsirasztyti virsz minėtus laikraszcius, pinigus gali siųsti re- gistravotose gromatose ant szito ad- reso;

Herrn Dr. Bruažis Tilsit, Ostpreussen Germany.

Lenkiszkos knygos

maldų, pargabentos isz užmarės.

Gaunamos pas Jūz. Pauksztj.

- Westchaltenle duszy pobożnej, zbiór nabożenstw i pieśni z przydanem Drogi krzyżowej, Gorzkiego zali i psalmów \$1,50. Złoty Oltarz czyli zbiór nabożenstw dla chrześ- cian i katolików \$1,30. Oltarzyk czyli zbiór nabożenstwa dla młodzieży katolickiej 70 c. Wyborek nabożenstwa dla młodzieży katolic- kiej 50 c. Mały złoty oltarzyk dla pobożnych dzieci ka- tolickich 45 c.

Kningos

pargabentos isz užmarės:

Maldų kningos,

- Mažas arkso altorius, Miszių maldos su abrozė- ilais (mažam formate) kriszolinu apdaru 60 ct. Szagrino „ „ „ 50 c. Auksa Altorius, arba Szaltinis dangiszkų skarbų 2,00 iki 3,00. Garbe Dievaj ant auksztybės „ „ „ \$1,50. Balsas Batastlės 1,35c., 1,50c. ir 2,00c. Knings giesmių arba Kanticzkos „ 75c. 150 Psalmu Dowido karaliaus ant paveikelo kanticzkų 75c.

Istoriszkos dvasiszkos įtalpos kningos,

- Gyvenimas Vieszpatis Jezaus Kristaus, 75c. Istorija seno ir naujo istatymo su abrozėlj. 15c. Istorija seno istatymo „ „ „ 25c. Gyvenimas Marijos „ „ „ 30c. Menuo szwenziausios Marijos Panos 30c. Sopolj Motynos Diewo „ „ „ 30c. Evangelijos supunkels apdarais 1,00c. Gyvenimaj Szventuju, ant visų metų kożnos dienos, pirma, antra, treczia ketvirta ir penkta dalis už kożną dalj po „ „ „ 65c. Gyvenimas szv. Benedikto Labro 10c. Stebukiai Dievo Szvencz. Sakramente 40c.

Istoriszkos kningos svietiszkos įtalpos.

- Oltypas „ „ „ 25 c. Robinsono „ „ „ 25 c. Kantros Kleos „ „ „ 20 c. Lementorius su poteriais ir mistranturais 10 c. Istorija Lietuvos „ „ „ 30c. Istorija Suvienytų Valetijų Amerikos konsti- tucija „ „ „ \$1,00. Trumpa senovės Lietuvių Istorija 10c. Aplinkrasztis kun. Petravyciaus i Vilniaus džiakonytės kuningus 1870 m. „ 5c. Už ką mes lenkams turime buti dėkingi arba nedėkingi, graži knigutė kurioje aprasztyta visl musų prietikiail su lenkais nū pat krikszto Lietuvos 5c. Žiponas bei žiponė „ „ „ 40c. Žirgas ir vaikas „ „ „ 30c. Vytantas didis Lietuvos kunjgalksztis 30c. Apie senovės Lietuvos pilies 10c. Kanklės lietuviszkos dainos keturiems balsams (su natomis) 20c. Amerika pirtyja (komedijs) „ 10c.

- Apie kalbų pradzią „ „ 5c. Budal gydymo nekurių ligų „ 25c. Ką daryti, kad sveiki butime ir ilgal gyventume 5c. Kas yra, o kas bus! žvilgis ant szlų d enų ir i ateltų 5c.

- kramplių Jonas, apysakėlė „ 5c. Keletas žodžių apie nożmoniszkus maskolių dar- bus křaziūse ir apie sudyjimą křaziūzių Vilniuje 5c.

- Keletas rasztų apie křazių atsitikimą 10c. Tamoszius besotis apysaka 5c. kalba dviejų žmonių kazimiero ir Antano apie katalikų bażnyczios pamatą 5c.

- Lietuvos kanklės (eilėmis rasz.) 10c. Pamokslai apie sudą Dievo, pakutą, dangų ir nekaltą prasidėjimą Szv. Panos Marijos 10c. Pamokslai ir Ganytojaus kalbos sodiecziams, knj- ga pirmoji, apima laiką nū pirmos nedėlios Ad- ventų iki pelenų dienai (pamokslai kożnam nedėdientui) \$1,25c.

- Trumpi pamokslumai ir rodos, pagal kurias turj eigtis kiekvienas žmogus 10c. Lietuvos gospadinė arba pamokinimas kaip su- vartoti Dievo dovanas, paraszė žmona. Antras iszleidimas pagerintas 15c.

- Pinal r jų gyvenimas, viensėdis ir pirmutinė szalna 10c. Pavargėlė ir kaip gyvena kynal, apysakos 10c. Andersono pasakos (su abroz.) 15c. Gydyklos nū balmės myrio „ „ 20c. Misija ir žiedas „ „ 25c. Naujausia sapnų knigėlė „ „ 50c. Ženybos paikių Miko „ „ 5c.

Knijos poetiszkos.

- Senkaus Jurgis „ „ 15c. Vitolloranda, puikios poematas isz senovės lietuvių gyvenimo, 2 knijos 1,25c. Džnelaiczlo pavasaris linksmybės 10c. Konradas Valenrodas „ „ 10c. Tėvyniszkos giesmės „ „ 5c. Jūkautos dainos „ „ 5c. Naujos dainos „ „ 10c. Birutės dainos „ „ 10c. Tėvynainių giesmės „ „ 40c. Petros Armiuo rasztai — eilės 10c. Pagrėnų gobtuvės — teatraliszka 10c. Ponas ir Muzikai, Drama penktoose permainose, parasztya Aleksandro Gużuczio, 15c.

Apysakos.

- Palangos Juze, linksml skaitymai „ „ 30c. Kas telybė tai nemolas puikios apysakėlės isz lietuvių gyvenimo 15c. Historije apie gražą Mageloną, dukterj karaliaus isz Neapolio ir apie Petrą karolj 30c. Pajudkime vyrat žemą, puiki apysaka parasztyta patrijotiszkoje dvasėje pagal vengriszką pono A. isz B. autoriaus knjgtė, „Kas telybė tai ne molas 15c. Paaka apė Szaltabuzius (Jūkinga) 5. Žiemos va caro adynėlė, vokiszkom raidėm 20c. Muzikėlis „ „ 15c. Vaikų knigėlė „ „ 15c. Ant Nakvynės „ „ 5c. Kalmyņų pasaka 5c. Kaukazo balalevis 5c. Kur meliė, ten ir Dievas 5c. Kas kalta 5c. Negirdėtas daigtas 5c. Pasakojimas apie vaigtą ir jo rasztinjką 5c. Senie Makrickas 5c. Vakaras Pilviko pirktelė 5c. Gyvenimas Stepo Raudnosio ir kiti naudingi skaitymai. [ketvirta dalis „Szlaunėiszkio Senelio“] 15c. Parmaxonas arba Balsumas Dievo Rustybės 12c.

Moksliszkai rankvedziiai ir kitokios knijos

- Knings dėl iszsimoknimo vieasvietinėe kalbos 15c. Apie buvimą Diewo „ „ 5c. Grieeszinikas priverstas metavotis „ 15c. Pamokslai apie trusą „ „ 5c. Talmudas ir musų žydai „ „ 10c. Szkalas kalba „ „ 20c. Priesauszis „ „ 20c. Kaip įyti pinigus ir turta „ „ 20c. Girtybė 5c. ir 10c. Genių dėdė, graži pasakutė kur iszrodyta, Apie žemą ir kitus svietus, jų buvj ir pabaigą 75 c. kaip labai svietą slogina maskolių valdzia 5c. Apie Dangų 5c. Pinal ir jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna 10c. Lietuvos gospadinė 10c. Žodynas kun. M. Miežinto \$200. Naujas elementorius [1895 m.] apdarytas su puikiais paveikslais 15c. Trumpa peržvalga lietuvisztės darbų Amerikoje 30c., dėl perkupczijų po 10c. Kalendoriai ant 1889 ir 1890 m. po 10c.

- Lietuvisztės praicitė, dabarlia ir ateitlia 25 c. Hygiena arba mokslas apie užlalkyną sveikatos 35

Įvairios dvasiszkos knijos,

- Pamokslai ant didžiųjų metinių esvencijų ir di- džiosios nedėlios, 50c. Tiosos Žodželi, 35c. Filiozofija arba keltas i maldingą gyvenimą 50c. Pokilis Szventųjų „ 15c. Iszguldimas metiniu szwenczių labai naudinga knigėlė 10c. Mokslas Rymo kataliku „ „ 40c. Kas yra griekas? „ „ 15c. Nekaltybė „ „ 20c. Vartai dangaus „ „ 15c. Pektla, arba amžinas pragaras 75c. Arleka yra nūdal; su ilustracijomis 30c. Garsas apie baisybes Dievo sudo 25c. Raktas i dangų „ „ 15c. Didžioji nedėlia „ „ 5c. Kaip Sumeniją nuspakajiti „ „ 15c. Vadovas i dangų „ „ 40c. Prisiगतavojimas ant smerczio „ „ 40c. Draugija dėl duszių „ „ 5c. Lietuviszkos miszielos „ „ 10c. Kasdieninės Maldos 5c.

Notos dėl partapijono.

- Varpelis [valcas] 30c. Dėdlenė [polka] 30c. Sudioj [mazurka] 40c.

Paveikslai [abrozai].

- Kražių skordynė 50c. Paveikslas Gedimino 30c. Paveikslas Vytauto 25c. Paveikslas Litantijos 25c. Visoki Abrozėliai su maldelėmis po 5centus

KNINGOS EOCNOS SPAUSTUVĖS.

- Lietuvos Istorija, nū seniausių gadynių iki Gedimina D. L. K., parasztyta 1850 m. Simano Daukanto. Knings pirma, gaunama už 1,50c. Budas Senovės Lietuvių Kalbėnų ir Zematczijų parasztytas Simano Daukanto, gaunamas už 1,00. Istorija Katalikų Bażnyczios, „ 1,00. Europos Istorija su žiamlapiais „ 50 ct. Lietuviszkos DAINOS isz visur surinktos 200c. Pasakojimas Antano Tretininko paraszė vysk. Zematczijų Motiejus Valancziuskas, 25 ct. Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Ūrba, 20 ct. Dievallis, apysaka szios gadynės 1,00 ct. Apleka Diewo „ „ „ \$1,00. Aukso Verzis, labai puiki drama „ „ 20 ct. Du puikus apraszymaj apie nedorybę žydo ir piktą augynimą wajku \$1,00. Eglė, žalczių karalienė ir iszgrovimas Kauno pilies 1362 m., du puikus dramatai parasztyti Aleksandro Gużuczio, 25c. Gyvenimas Genavaltės. Pamokinanti ir labai sujudinanti apysaka isz senovės laikų 50 ct. Historije gražios Katrukos ir jos visoki „ „ „ atsitikimai 10c. Historije isz laiko Francuzkos „ „ „ vainos Afrikoj 30c. Isz po budello kalavijo ir Kajimas, dvi puikios apysakos, ant lietuviszko perdėjo V. Stag. 40c. Istorija Septynių Mokintojų „ „ „ ir Lietuvio Sapnas 50c. Jurgis Mitoslawakis „ „ „ 80c. Juozapas Koniuszewskis, arba kankinimas Unijotų po valdzia maskoliaus 50c. Kabalas talpinantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujantj atsakymą 10c. Konstitucija dėl darbinjkų „ „ 10c. Namelis puestinjo „ „ 75c. Nedorybes Rymo Ciesoriu, historije isz lajko „ „ „ ponawojimo Nerono 80 ct. Pujkus apraszymaj tikru atytkimū isz „ „ czesu wajnos 1863 metu 40 ct. Prawadnikas angelskos kalbos neabdar. \$1,00 „ „ „ abdarytas \$1,25. Pujkus apraszymas apie Lietuvą „ „ \$1,00. Rinalda Rinaldinas „ „ „ \$1,50 ct. Senowes apraszymas apie Duktery „ „ „ Filypo Karejwio 50 ct. Sumyszymas arba bajmo tury dydeles akis Fykra tojaye isz Suwalku gubernijos 15 ct. Szwiesė Diewo „ „ „ 65 ct. Titkus Perą Karalinus, „ „ „ 25 ct. Užsystanawik ant to geraj „ „ „ 50 ct. Witas ir Korynna historije isz lajko persekioji Bażnyczios S. per Deoklecziana 95c. Apie Joną Twarducką garsų burtinjką ir jo dar- bus syklu su apraszymais apie burtus 25c. Keletas žodžių apie lietuvis ir naudingi pamo- kinimai dėl lietuvis žmonių 10c. Pamokinanti apraszymai isz gyvenimo žmonių ir vieoktos rodos 15c.